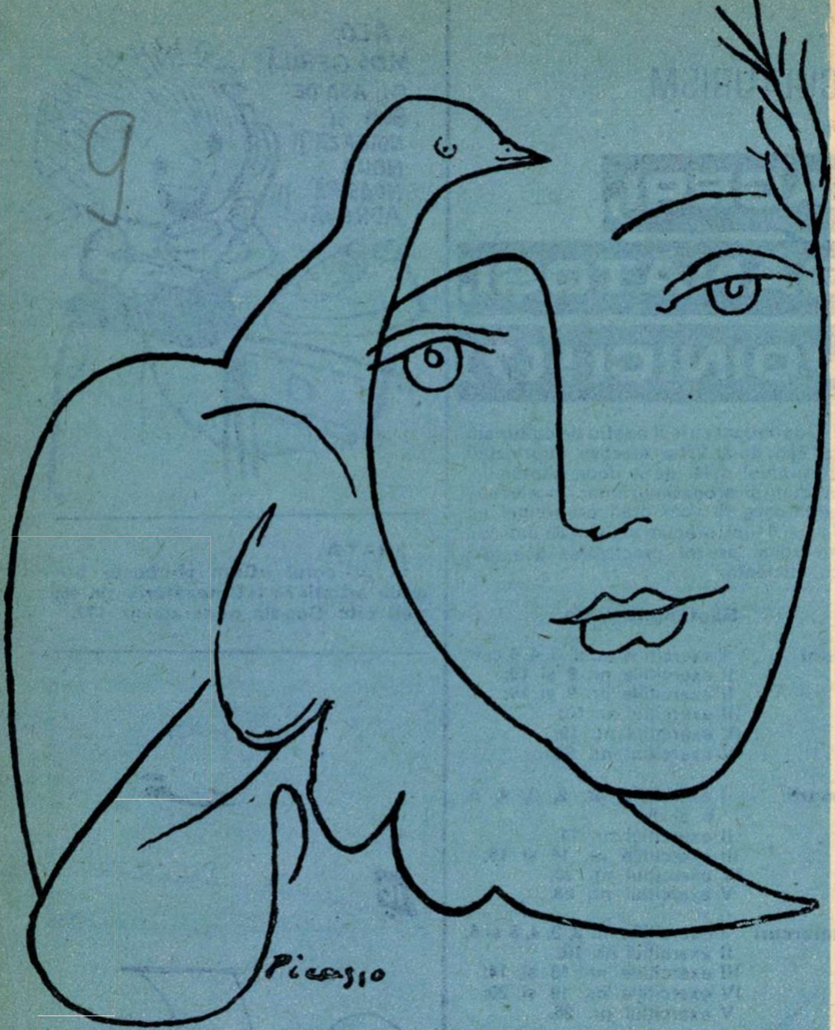

Un apel al vieții, tinereții și speranței

Apelul pentru dezarmare și pace reprezintă și pentru mine un document politic de o mare valoare umanistă, dovedind grija permanentă a conducătorului iubit al partidului și statului nostru, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, *pentru realizarea unei lumi mai bune și mai drepte, fără arme și războaie pe planetă.*

Din adîncul cugetului și inimii mele de mamă a opt copii, îmi exprim convingerea că acesta este un apel pentru viață, tinerețe și speranță și că realizarea ideilor lui va împlini dreptul la muncă și învățătură, libertate și fericire. Ca mamă îmi doresc pentru copiii mei o viață trăită în liniște și pace, ferită de amenințarea războiului, de pericolul morții și distrugerii. De aceea, consider acest Apel ca un manifest al omeniei apărut într-o țară în care grija pentru creșterea și educarea tinerei generații este ridicată la rangul de politică de stat.

ELISABETA ENE
membru cooperator din comuna
Ariceștii- Rahtivani, jud. Prahova

Manifest

Prin tine — PACE, viețile renasc
Și iar boltește peste zare vîntul
Din visul altor flori trăind PĂMÎNTUL.

Cu tine, PACE, e mereu senin
Oglinda ta răsfrînge în tot omul
Ce este și va fi frunza și pomul.

În tine-PACE-i plînsul unui cînt
Ca stropii unei răni dintr-o aripă
Cînd doar lumini prin umbre ne-nfiripă.

Amenință atomii acest PĂMÎNT
Și urlă duhul morții sfidătoare
Dar noi ce sîntem suflet și avînt
N-om fi vînatul sfîșiat de fiară.

Adrian-Daniel Lupeanu
clasa a VI-a C
Liceul I.L. Caragiale, București

OCHII COPILULUI

În ochii copilului, pacea este un porumbel.

În ochii porumbelului, pacea nu poate să fie decît un copil.

Amîndoi au nevoie de un cuib și de-o lumină și de-o foșnire de frunză, ca să se bucure.

Pacea este bucuria lor.

Bună dimineața, porumbelule, zice copilul. Și noi mai vrem încă ceva în bucuria acestui salut al fiecărei zile: mai vrem să avem puterea să grijim și să apărăm rotunjirea, căldura, clătinarea pe creangă a cuibului.

Acesta este rostul nostru pe pămînt.

ION HOREA

O cauză sacră a poporului român: pacea și colaborarea între națiuni

Împreună cu pionierii-membri ai cercului UNICEF de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Rm. Sărat pe care-l conduc, am studiat fiecare paragraf, fiecare din chemările Apelului F.D.U.S. pentru dezarmare și pace și am simțit cu toții că ele corespund pe deplin aspirațiilor întregului popor. Noua și importanta inițiativă de pace a tovarășului Nicolae Ceaușescu privind organizarea în țara noastră a unor ample acțiuni politice de masă puse în slujba apărării vieții sînt menite să facă și mai puternic auzită în lume voința noastră de pace și colaborare. Participarea copiilor din România la acțiuni internaționale a contribuit și va contribui și pe viitor la dezvoltarea sentimentelor de prietenie a pionierilor noștri cu copiii din întreaga lume, la formarea lor în spiritul solidarității internaționale. Prin tot ceea ce vom înfăptui în pregătirea tineretului pentru muncă și viață, vom servi cu devotament și permanentă consecvență cauza sacră a poporului român, pacea, colaborarea între națiuni.

Prof. ANICA VĂDUVA
Rm. Sărat — Buzău

Din viața internațională

S-a mai născut un copil,
S-a mai fabricat o bombă,
A mai murit un om,
A mai început un război,
Cine mai știe unde! Sînt
atîtea războaie!
Dar știm că ele sînt pe Pămînt.
Războinicii odioși, ajunși pînă
în secolul XX,
Își zăngăne armele
E atît de greu, copil fiind,
Să înțelegi ce gîndesc ei
Care pregătesc armate
Să mai ucidă un copil,
poate chiar întreaga planetă!
Oameni, opriți această nedreptate!

Neti Guriuc
cl. a VIII-a,
Dîrnești — Botoșani

Pentru apărarea omului

Lansat recent de Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, **Apelul pentru dezarmare și pace** *reprezintă o nouă inițiativă românească pusă în slujba umanității, pusă în slujba vieții. Apelul are un ecou deosebit și va fi urmat cu hotărîre de toți oamenii de bună credință.*

Astăzi, cînd pacea lumii este din nou amenințată, cei ce lucrează în domeniul apărării sănătății, cei ce activează în pasionantul cîmp al cercetării științifice medicale se numără printre primii care aderă la inițiativele îndreptate împotriva propagării războiului, în favoarea luptei pentru apărarea păcii, pentru apărarea speciei umane amenințată de spectrul unui război bazat în primul rînd pe arme nucleare, arme biologice, arme chimice.

Iată de ce și eu, alături de toți colaboratorii mei de la Institutul de virusologie «Ștefan S. Nicolau», am luat cunoștință cu emoție și am aderat din inimă la inițiativa președintelui României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a pune bazele unei mișcări care să-i întrunească pe toți oamenii de știință, pe toți oamenii adevărați din diverse țări avînd ca scop apărarea păcii. Această acțiune prezintă o importanță capitală în prezent, cînd potențialul distrugător al armamentelor depășește orice imaginație.

Ca medic, ca virusolog, aș sublinia — bazat și pe rezultatele unor cercetări făcute cu elevi și colaboratori ai mei — necesitatea de a se înceta chiar și experimentarea de arme nucleare, care duce la creșterea pragului radioactivității în natură, ceea ce poate diminua rezistența și crește sensibilitatea organismului la acțiunea patogenă a virusurilor.

Dezarmarea, în primul rînd dezarmarea nucleară, cerută de toate conștiințele lucide ale lumii, iată singura modalitate de a îndepărta spectrul morții de pe fruntea planetei noastre.

Prof. dr. doc. NICOLAE CAJAL
membru corespondent al
Academiei R.S.R.

51
52

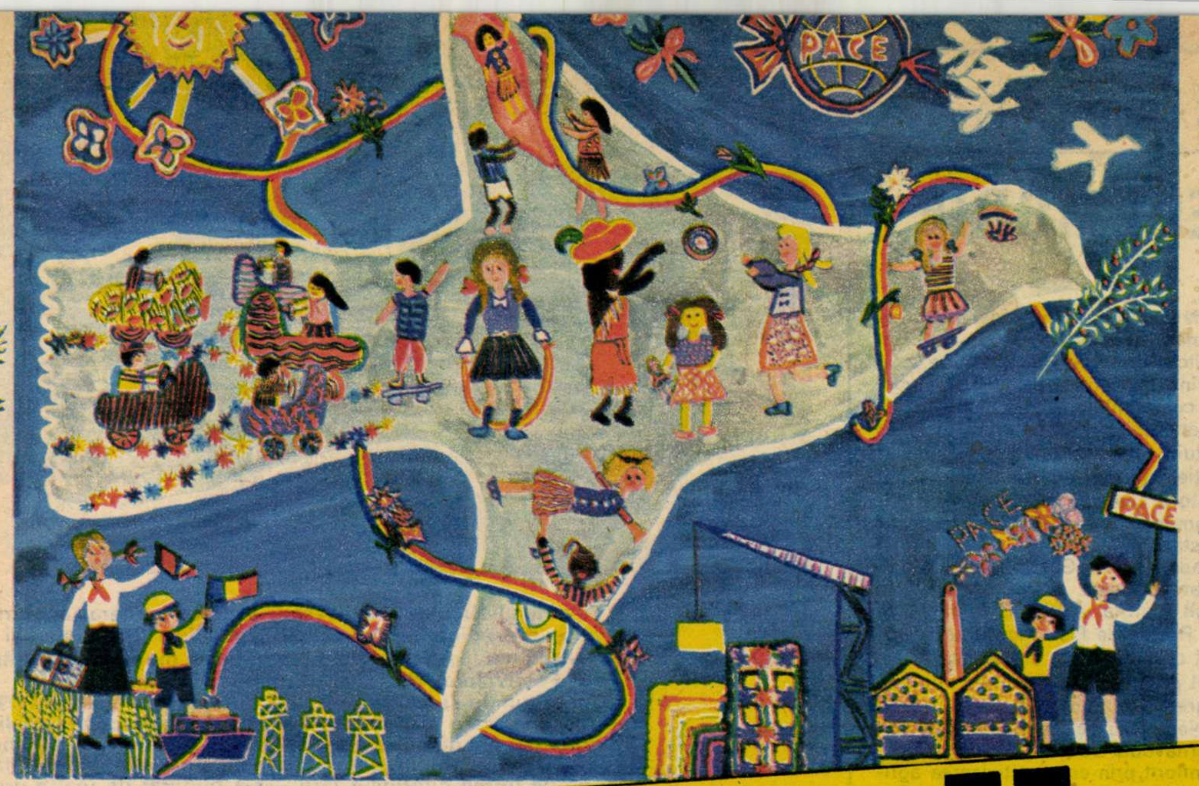

Un zîmbet de copil

Hai, spuneți,
Cine e în stare,
Numai cu o sărutare
Să prefacă un tun în floare?

Cine, cine îndrăznește
Soarele de-l asfințește
Și-l răsare dintr-o dată
Cînd se face iarăși pace?

Cine poate să-mblînzească
Fiare rele, crunte, aspre,
Cine marea-o face albastră
Și norii negri-i desface?

Cine munții îi îndoaie
Și furtunile le-oprește
Cu o gingașă ninsoare
Cine oare?

E un zîmbet de copil
Care poate și pe dată
Să prefacă lumea toată
Într-un soare, într-o floare,
Numai cu o sărutare.

Adrian Bologa
cenaclul **«Vlăstare de lumină» — Zalău**

Cutezătorii

JOI, 24 DECEMBRIE 1981, ANUL XV
(NR. 742-743)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

La mulți ani

La Dorna Arini — cinci milioane de brazi cresc odată cu copiii (pag. 6).

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

CADRAN POLITIC

30 DECEMBRIE

De la acel sfîrșit de decembrie cînd a fost înlăturată în țara noastră monarhia, au trecut 34 de ani. Prin proclamarea Republicii, atunci, la 30 decembrie 1947, poporul nostru, avînd în frunte Partidul Comunist Român, a deschis cu fermitate, larg, drumul făuririi socialismului pe pămîntul patriei noastre. În scurt timp a fost înfăptuită naționalizarea principalelor mijloace de producție. Anii care au urmat au adăugat noi și strălucite victorii, toate avînd drept scop ridicarea continuă a României pe noi culmi ale progresului și civilizației. Astăzi sîntem mîndri că am înălțat uriașe construcții industriale la Galați, Slatina, Călărași, Brazi, Săvinești, Suceava și în toate județele patriei. Am zăgăzuit Bistrița, Argeșul, Dunărea, la Bicaz, Vidraru sau Porțile de Fier. Am făcut hidrocentrale. Am înnoit complet toate orașele vechi ale țării și am construit peste o sută de orașe noi, frumoase și înfloritoare. În curînd va fi gata Canalul Dunăre — Marea Neagră și cel de al patrulea pod peste Dunăre la Cernavodă. Bucureștiul are metrou, satele noastre au înflorit, prin cooperativizarea agriculturii a fost schimbată radical viața țărănimii. Dar nu numai asta. Pentru că Republica mai înseamnă școală și carte pentru absolut toți copiii țării. Înseamnă vacanțe vesele la munte și la mare. Înseamnă grijă pentru sănătatea tuturor. începînd cu copilul din leagăn pînă la bunicii încărcați de ani.

Asemenea lucruri n-au fost niciodată în alte vremuri. Toate sînt înfăptuite, cucerite în Republică, de poporul muncitor liber și stăpîn pe soarta sa.

Încheind cu succes anul care a însemnat și primul al unui nou cincinal, poporul nostru scrutează cu mîndrie viitorul. Vastul program trasat de Congresul al XII-lea cu mărețele sale obiective prind viață prin munca eroică de ceas de ceas ce se desfășoară pe întreg cuprinsul țării. Bilanțul anului care a trecut

și revoluționar pentru realizarea exemplară a noilor sarcini care stau înaintea noastră.

Înfăptuirea unei noi revoluții agrare, asigurarea continuă cu mașini și utilaje de mare randament, folosirea rațională a pămîntului sînt menite să asigure sporirea nivelului de trai al poporului. Tot ce am înfăptuit și înfăptuim este rodul politicii partidului, al gîndirii novatoare, pline de cutezanța a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cîrmaciul îndrăzneț care ne arată drumul spre realizarea unor noi victorii, pentru înfrîngerea tuturor greutăților care ne mai stau în cale.

Acum, la hotarul dintre ani, pionierii țării își reînnoiesc angajamentul de a învăța și munci, de a se pregăti pentru viață în spirit patriotic, revoluționar, își exprimă adîncul lor sentiment de dragoste și respect pentru conducătorul țării, pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu, care cu grijă părintească le ocrotește copilăria.

Alături de întreg poporul, pionierii sînt mîndri de magistralele inițiative de pace ale președintelui țării, de chemarea pe care România socialistă a lansat-o lumii în vederea salvgardării păcii, împotriva primejdiei înarmărilor, pentru o lume în care primejdia războiului să fie alungată pentru totdeauna.

Republica este măreața vatră unde ne-am născut, unde vrem să trăim și să muncim, este patria iubită pe care o îmbogățim și înfrumusețăm cu strădania minților și a brațelor noastre, o iubim cu tot focul inimii noastre și sîntem gata s-o apărăm, cu viața noastră, de orice primejdie.

prof. univ. DUMITRU ALMAȘ

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășa Elena Ceaușescu au participat la prestigioase manifestări cultural-artistice din cadrul Festivalului Național «Cîntarea României».

Constituindu-se ca moment deosebit al festivalului 1979—1981, Expoziția republicană, care a reunit cele mai valoroase creații realizate în perioada ultimilor doi ani de către meșterii populari, de artiștii plastici amatori și profesioniști — români, maghiari, germani și de alte naționalități, tineri și vîrstnici de pe întreg cuprinsul țării — s-a bucurat de înalta prezență a secretarului general al partidului nostru. Bogata expoziție ilustrează participarea plenară a maselor la vastul proces cultural-educativ ce se desfășoară în țara noastră sub însemnul Festivalului Național «Cîntarea României» inițiat de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Spiritul creator, sensibilitatea, capacitatea de îmbinare în mod armonios a tradițiilor milenare cu activitatea de creație inspirată din marile realizări pe care le-a obținut poporul nostru, sub conducerea partidului, în opera de edificare a României socialiste, se degajă din toate creațiile prezentate.

În semn de înaltă prețuire, artiștii plastici au oferit tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, ca un omagiu pentru sprijinul și

* * *

Scrisoare pentru Anul Nou

eiem un an rodnic. El v-a adus fiecăruia voi, dragi cititori, multe bucurii și împliniri. nstelația pomului de iarnă, veniți împreună le frumoase, cu faptele de muncă și de aleasă comportare prin care v-ați dovedit pionieri destoinici, bucurîndu-vă părinții și educatorii. Asemeni unui cerc de copac tînăr, anul cu care ați mai crescut face loc acum năzuințelor, proiectelor, faptelor anului care vine

Semne bune anul are
cînd copiii rîd în soare;
semne bune de belșug
harnici, și cei mici aduc...

Insoțind glasul Plugușorului și cîntul colindelor, vom spune și noi din toată inima că semne bune anul are. Semne de lumină și adîncă trăire patriotică. De angajare romantică, revoluționară — întru împlinirea personalității fiecărui copil, întru propășirea patriei.

În sărbătoreasca desfășurare a întîlnirii dintre ani, pionierii, toți copiii aduc semne de și mai temeinică învățătură, de și mai vrednică pregătire pentru meserii viitoare, pentru creație, pentru a trăi și munci pe măsura idealurilor societății care vă crește cu dragoste.

Ați mai dobîndit un an al vîrstei voastre cutezătoare. La rîndul său, revista «Cutezătorii» și-a adăugat o nouă etapă în tînăra sa biografie. Cronica anului 1981 consemnează momente de seamă pe care le-am trăit împreună. Eroica 1921—1981, forumurile pionierești, Banca de onoare, expedițiile, concursurile Start spre viitor și Atelier 2000 ș.a.

Dorim ca paginile revistei să fie, în 1982, o oglindă vie a vieții din școli, din unitățile de pionieri. Cu mulți dintre cititori ne-am întîlnit în anul care se încheie, cu și mai mulți dorim să ne întîlnim în anul care începe — prin întîlniri directe, prin corespondență, prin subredacții, prin șezătorile cenaclului nostru literar, prin noul concurs «Eroica 1982».

Revista va veni în întîmpinarea voastră cu rubrici noi, cu tot mai multe informații și curiozități, cu reflectarea universului efervescent al copilăriei.

Deschizînd paginile revistei, să putem întîlni — ca într-o adevărată arhivă de aur — momente, fapte și chipuri prin care se prefigurează viitorul patriei, eroii României de azi și de mîine.

La mulți ani, dragi cutezători!

Mitici Năpulescu

* * *

In imagine vă zîmbesc cei 46 de pionieri din detașamentul clasei a VII-a A, de la Șc. gen. nr. 1, Deva, județul Hunedoara, cu toții integraliști și fruntași în întreaga lor activitate pionierească.

îndrumarea permanentă de care se bucură din partea conducerii de partid și de stat, două tablouri realizate în actuala ediție a Festivalului Național «Cîntarea României».

În aceeași zi, seara, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu a avut loc Gala laureaților Festivalului Național «Cîntarea României» 1979—1981.

Vibrant omagiu adus patriei, partidului, secretarului general al partidului, gala laureaților a reunit, pe marea scenă a Sălii Palatului, cele mai bune formații artistice, coruri, brigăzi, orchestre, ansambluri coregrafice și de dansuri populare, precum și soliști vocali, instrumentiști, recitatori.

Optimismul, încrederea nestrămutată în viitorul luminos al României, dragostea de muncă, de viață au îmbrăcat limbajul expresiv al poeziei, muzicii și dansului, interpreții sosiți de pe toate meleagurile patriei întrecîndu-se în măiestrie.

La sfîrșit, interpreții, întreaga asistență au ovaționat din nou, cu aceeași dragoste și recunoștință pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a cărui viață și activitate revoluționară se leagă cea mai rodnică și mai bogată perioadă din istoria țării.

BUN VENIT, VACANȚĂ!

Ca în fiecare an, vacanța de iarnă beneficiază de minunate condiții pentru petrecerea plăcută și totodată instructivă a acestui binemeritat timp de odihnă, de recreere, ca urmare a preocupării partidului și statului nostru, a grijii părintești cu care tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, secretarul general al partidului, președintele Republicii, îi înconjoară zi de zi pe toți copiii patriei.

● Astfel, în școli și casele pionierilor și șoimilor patriei s-au deschis cluburile de vacanță, unde se inițiază permanent activități politico-educative și recreative variate. Excursiile, vizitele în întreprinderi și unități agricole, la muzee, întîlnirile cu oameni ai muncii, jocurile distractive, audițiile muzicale și vizionările de spectacole și filme, drumețiile, activitățile sportive în aer liber se înscriu, de asemenea, în calendarul vacanței.

● Pionierii și școlarii din întreaga țară participă, în aceste zile de vacanță, la etapa de iarnă a Competiției naționale «Daciada», în cadrul căreia se desfășoară fazele pe unitate ale concursurilor de sanie, patinaj, schi, șah și tenis de masă.

● În municipiile reședință de județ, precum și în alte orașe funcționează în perioada 21 decembrie 1981 — 8 ianuarie 1982, orășele ale copiilor, în cadrul cărora formatii pionierești lau-

(Continuare în pag. 5)

1981 - AN DE RODNICE IMPLINIRI PIONIEREȘTI

Asemenea întregului nostru popor, purtătorii cravatelor roșii cu tricolor de pe tot cuprinsul țării trăiesc, în aceste zile, satisfacția că anul calendaristic ce se încheie a fost un an rodnic, de frumoase împliniri în activitatea lor pionierească, în pregătirea lor prin muncă pentru muncă, în spirit revoluționar.

Pentru fiecare pionier, evenimentul deosebit al anului l-a constituit momentul înălțător al glorioasei aniversări a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român. Ampla acțiune pionierească **«Tot înainte»** *i-a reunit pe toți pionierii patriei care, prin hărnicia, sîrguința și neobosita sete de cunoaștere au ridicat întreaga activitate pionierească pe o nouă treaptă calitativă. La gloriosul jubileu, copiii țării și-au unit gîndurile și faptele frumoase într-un uriaș buchet — prinos al dragostei și recunoștinței față de Partidul Comunist Român, față de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc.*

● *Sub însuflețitoarea deviză* **«Urmînd exemplul comuniștilor, tot înainte!»** *s-a desfășurat, în luna august, la Brașov, cel de-al IX-lea Forum Național al Pionierilor. Timp de 14 zile, reprezentanți ai purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor din toate județele țării au purtat un viu și fructuos dialog asupra principalelor probleme ale activității lor și au stabilit măsuri concrete în vederea ridicării întregii activități pionierești la o cotă tot mai înaltă.*

Hotărîrea pionierilor de a crește ca tineri revoluționari, de a-și îndeplini tot mai bine principala lor îndatorire — învățătura —, de a raspunde întotdeauna prezent, atunci cînd este nevoie, a devenit și devine faptă cu fiecare zi. Ne-o confirmă și sfîrșitul acestui prim trimestru școlar, ale cărui rezultate înfățișeaza răspunsul concret al modului cum au acționat pionierii.

Ca rod al strădaniei de autodepășire necontenită la învățătură, de pregătire temeinică prin muncă, pentru muncă, în spirit revoluționar, numeroase unități și detașamente raportează rezultate deosebite la învățătură — **promovabilitate sută la sută.** *Salutăm cu bucurie frumoasele succese ale sîrguincioșilor pionieri, înscriind în «Chenarul de onoare» numele primelor detașamente și unități care ne-au împărtășit izbînzile.*

CHENAR DE ONOARE

Județul **ARGEȘ:** detașamentele claselor a IV-a C și a VIII-a A, Șc. gen. nr. 3, Pitești; detașamentul clasei a V-a B, Șc. gen. Leordeni; detașamentele claselor a VI-a A și a VIII-a A, Șc. gen. Topoloveni; detașamentele claselor a VII-a și a VIII-a A, Șc. gen. Țigănești. Județul **BIHOR:** Unitatea de pionieri a Șc. gen. «Al. Moghioroș», detașamentele claselor a VI-a B, a VI-a C, a VII-a C, a VIII-a D, Șc. gen. nr. 1 din Salonta; detașamentul clasei a VII-a, Șc. gen. Botean; detașamentul clasei a VII-a, Șc. gen. Borș; unitatea de pionieri de la Șc. gen. nr. 8, detașamentele claselor a V-a A, E, a VI-a B, Șc. gen. nr. 16, detașamentul clasei a V-a A, Șc. gen. nr. 6, detașamentele claselor a V-a A, a VI-a B, a VI-a C, Liceul «Al. Moghioroș» din Oradea. Județul **CLUJ:** detașamentul clasei a VI-a A, Șc. gen. nr. 15, detașamentul clasei a IV-a D, Șc. gen. nr. 6 — municipiul Cluj-Napoca; detașamentul clasei a VI-a A, Șc. gen. nr. 2, detașamentul clasei a VIII-a B, Șc. gen. nr. 1 — Cîmpia Turzii; detașamentul clasei a V-a, Șc. gen. Beliș. Județul **DÎMBOVIȚA:** unitatea de pionieri de la Șc. gen. Vîrfureni — Bucegi; detașamentul clasei a II-a, Șc. gen. Bălteni-Conțești; detașamentul clasei a V-a B, Șc. gen. nr. 2, Bezdead; detașamentul clasei a II-a, Șc. gen. Crovu-Odobești; detașamentul clasei a VI-a B, Șc. gen. nr. 1, detașamentul clasei a II-a, Șc. gen. nr. 2 și detașamentul clasei a III-a C, Șc. gen. nr. 4 — Moreni; detașamentul clasei a III-a A, Șc. gen. Cojasca. Județul **MUREȘ:** unitatea de pionieri a Șc. gen. Ciohotan-Stînceni; detașamentul clasei a V-a B, Șc. gen. nr. 17, detașamentele claselor a V-a A, B și a VII-a C, Șc. gen. nr. 2 — municipiul Tg. Mureș; detașamentele claselor a VI-a A, a VIII-a F, a III-a și a IV-a, Șc. gen. nr. 1 precum și detașamentul clasei a III-a A, Șc. gen. nr. 2, Tîrnăveni; detașamentele claselor a VII-a A, a VI-a A, a V-a și a IV-a, Șc. gen. Pănet; detașamentele claselor a VIII-a A, a IV-a A, a IV-a B, a VI-a B, a V-a, a III-a A, Șc. gen. Deda; detașamentele claselor a VIII-a B, a VI-a A, a II-a A, a III-a A, a II-a C, a IV-a C, Șc. gen. Batoș; detașamentul clasei a V-a A, Păsăreni. Județul **VRANCEA:** detașamentul clasei a VI-a A, Șc. gen, nr. 3, detașamentele clasei a VII-a A și a VIII-a B, Șc. gen. nr. 5, municipiul Focșani; detașamentul clasei a VI-a, Șc. gen. Obrejița-Tîmboiești; detașamentele claselor a V-a A, a VI-a A, a VII-a C, a VIII-a C, Șc. gen. Pufești, detașamentul clasei a VI-a D, Șc. gen. Vidra; detașamentul clasei a VI-a, Șc. gen. Șerbești; detașamentul clasei a V-a, Șc. gen. Vizantea.

Jurnal de

● **Pentru sărbătorirea pomului de iarnă,** Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a hotărît să se aloce de la bugetul statului suma de **61 983 840 lei,** căreia i se adaugă fondurile realizate de organizaţiile de masă şi obşteşti din acţiuni cultural-educative şi prevederi bugetare. Astfel, suma totală folosită anul acesta pentru organizarea pomului de iarnă se ridică la **187 088 120** lei. Totodată, s-au indicat măsuri pentru buna organizarea pomului de iarnă se ridică la **187 088 120 lei.**

● **108 tabere** îşi deschid porţile, în întreaga ţară, (Arieşeni— Alba, Rucăr, Curtea de Argeş— Argeş, Codlea — Braşov, Arbănaşi — Buzău, Leghia — Cluj, Căprioara, Vînătorul — Dîmboviţa, Sadu — Gorj etc.) pentru pionieri şi şcolari. Astfel, **peste 200 000** de copii vor petrece minunate zile de vacanţă în tabere de odihnă şi instruire, în excursii.

● Peste **3 200 000 de pionieri şi şcolari** vor participa la numeroase carnavaluri, activităţi antrenante de vacanţă în cadrul cluburilor de vacanţă, a competiţiilor sportive de iarnă (Cupa «Pionierul» la sanie, schi fond şi alpin, Cupa «Pionierul» la biatlon şi şah etc.).

* * *

„PORUMBELUL PĂCII“

In zilele sfîrşitului de trimestru, în detaşamentele şi unităţile din toate localităţile ţării, simbolicul porumbel al păcii i-a însoţit într-o caldă şi luminoasă tovărăşie pe toţi pionierii.

Dorinţa de pace, de a învăţa şi a se pregăti pentru viaţă, într-o lume ferită de pericolul armelor, a constituit pentru copiii patriei generoasa temă a amplei acţiuni «Porumbelul păcii», care se află în plină desfăşurare.

Desene, afişe şi creaţii literare realizate de pionieri în detaşamente, creaţii prin care aceştia şi-au exprimat sentimentele de pace şi prietenie faţă de toţi cei de-o vîrstă cu ei de pe Terra au fost selectate cu grijă, constituindu-se în frumoase albume-ştafetă.

Pînă în primele zile ale noului an, albumele-ştafetă vor parcurge un lung itinerar, pornind din fiecare şcoală pînă în municipiul reşedinţă de judeţ, unde acestea vor fi predate în cadrul unor ample manifestări pionereşti dedicate păcii şi la care copiii vor avea şi numeroşi invitaţi.

Deocamdată, albumele-ştafetă au pornit din detaşamente spre comandamentele unităţilor. Odată cu predarea, în cadrul solemn al unor adunări, a mesajelor de pace cuprinse în filele de album, pionierii îşi exprimă gîndurile şi prin versuri şi cîntece dedicate nobilelor idealuri de pace

PATRIA

Patria e tot ce am mai bun
Lăsat ca din bătrîni să o iubesc.
E graiul dulce al neamului străbun,
E plaiul de baladă românesc.

E leagăn de unire între fraţi.
E vis de azi şi de mai bine.
Pămîntul pentru care bravi bărbaţi
Cîndva luptară pentru mine

Să-mi lase limba ce-o grăiesc
Şi datina din moşi-strămoşi
Şi plaiuri unde astăzi cresc
Bărbaţi cu chip de Feţi-Frumoşi.

Patria e vorba strămoşească
Pe care-o cînt, o apăr şi-o păzesc
Ca-n veci în pace să trăiască
Măria sa, poporul românesc.

CRISTINA CRISTEA
clasa a VIII-a E
Şcoala generală nr. 82
Bucureşti

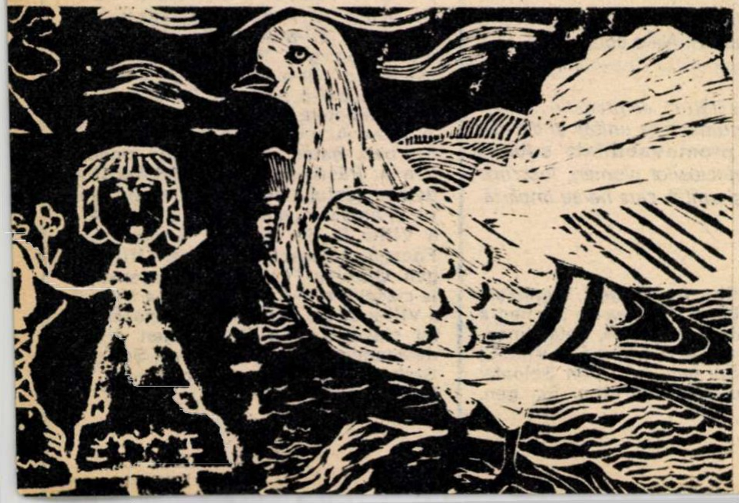

„CINTEC PENTRU PACE"
Sanda Armeanca, clasa a VI-a şi Alina Cristea, clasa a IV-a, Subredacţia pionierească - Deva.

Judeţele ţării au devenit, în aceste zile, vesele constelaţii de vacanţă, unde copiii petrec minunate şi binemeritate clipe de odihnă şi voie bună, după încheierea primului trimestru de învăţătură.

La redacţie ne-au sosit, şi continuă să ne sosească scrisori, telegrame, ştiri pe care le cuprindem sub genericul:

BUCURIILE VACANŢEI

● **IALOMIŢA.** Două evenimente ale vacanţei, două succese: în cinstea aniversării Republicii, pionierii municipiului Slobozia au prezentat, pe scena Casei de cultură, o frumoasă şi bogată serbare cu titlul «Creştem sub flamuri comuniste». Cu acest prilej, cele mai bune formaţii artistice, laureate ale Festivalului Naţional «Cîntarea României», au fost prezente, cucerind aplauzele spectatorilor. Al doilea eveniment l-a constituit expoziţia de desen şi pictură «Românie plai de aur» care a reunit la Clubul tineretului cele peste 100 de lucrări ale pionierilor din şcolile Sloboziei.

● **SATU-MARE.** La Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Tăşnad, binecunoscuta formaţie de muzică şi dans «Colina» a pregătit spectacolul «Cîntăm copilăria fericită». Micii artişti doresc ca ritmul dansului, veselia cîntecului să exprime, într-adevăr, titlul manifestărilor artistice.

● **VÎLCEA.** Cu tema «Universul copilăriei», s-a deschis o expoziţie de artă fotografică şi filatelică la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Rîmnicu Vîlcea. Cine are drum pe acolo, este invitat să nu piardă prilejul de a o vedea. Specialiştii spun că merită efortul.

● **CARAŞ-SEVERIN.** Aflăm că în aceste zile de vacanţă, pe lîngă distracţiile specifice iernii, la Reşiţa, 5 000 de pionieri au pornit într-o mare acţiune de colectare a materialelor recuperabile. Aplauze pentru pionierii reşiţeni care, depăşindu-şi angajamentul de muncă patriotică pe anul 1981, se vor putea număra printre fruntaşi.

● **TIMIŞOARA.** Pagini de aur din cartea istoriei patriei au constituit materialul documentar al unui antrenant concurs între reprezentanţii detaşamentelor de la Şcoala generală nr. 5 din Timişoara. O întrecere pasionantă, foarte strînsă, pionierii dovedind o excelentă pregătire.

● **CĂLĂRAŞI. Azi pionieri, mîine utecişti** — este genericul unei adunări pionereşti organizată la Şcoala generală nr. 3 din Ulmeni. Pregătită cu mult timp înainte de vacanţă de către pionierii claselor a VIII-a, această adunare a avut o desfăşurare frumoasă. Dezbaterile despre Statutul U.T.C., despre carnetul roşu al tînărului comunist au constituit o dovadă a preocupărilor pentru importantul eveniment al intrării pionierilor în Uniunea Tineretului Comunist.

● **SIBIU.** Orăşelul copiilor din centrul municipiului Sibiu a devenit, în aceste zile, punctul de întîlnire al tuturor copiilor. Locul cel mai atractiv rămîne, însă, scena, unde zilnic se prezintă programe artistice.

● **PRAHOVA.** Din bogatul program de vacanţă al judeţului selectăm «Carnavalul zăpezii», care va avea loc la Sinaia, în peisajul mirific al iernii montane. Copiii vor participa la întreceri cu săniuţa, la jocuri cu bulgări de zăpadă şi, bineînţeles, nu va fi uitat omul de zăpadă care, prin fantezia creatorilor, va lua cele mai nostime chipuri.

● **NEAMŢ.** Ziua carnavalului organizat de Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Piatra Neamţ va rămîne mult timp vie în amintirea participanţilor. Părea că însăşi fantezia a coborît în frumoasa sală de carnaval. Decorul era alcătuit din uriaşe unelte animate, tot felul de roboţi şi rachete, alcătuind o lume vie a ştiinţei şi tehnicii, a creativităţii. Căci tema acestei vesele reuniuni de vacanţă a fost legată de preocuparea importantă a pionierilor pentru ştiinţă şi tehnică. Este lesne de imaginat impresia pe care a produs-o dansul roboţilor sau dansul rachetelor. Cred că aţi înţeles că protagoniştii nu erau alţii decît pionierii care se costumaseră. Dar iată o nouă surpriză: în mijlocul carnavalului a sosit profesorul Paganel, întovărăşit de colegul său, profesorul «Ştie-tot». Desigur că jocurile şi problemele propuse de ei au fost nu numai distractive, ci au cerut participanţilor isteţime, iscusinţă şi multe, multe cunoştinţe.

● **BUZĂU. Exemplul lor ne însufleţeşte.** Sub acest generic s-a desfăşurat întîlnirea pionierilor de la Şcoala generală nr. 1, Rîmnicu Sărat, cu muncitoare fruntaşe de la Intreprinderea de confecţii din oraş. Poposind în secţiile fabricii, tinerii vizitatori s-au putut familiariza cu activitatea productivă. Acţiunea a fost organizată de comandamentul unităţii de pionieri în scopul preorientării şcolare şi profesionale a copiilor. Pe linia aceleiaşi preocupări de cultivare a dragostei faţă de muncă şi a respectului faţă de cei ce muncesc, la Colţi s-a desfăşurat o dezbatere cu titlul **Patriotismul, expresie cotidiană a vieţii şi muncii.** Invitatul copiilor a fost tovarăşul primar al comunei.

VACANȚA

O fetiță și-un cîntec

Un remarcabil compozitor a pus pe muzică versurile unei poete de vîrsta voastră!

...Trecuse valul primelor ninsori cînd am bătut la poarta unei case cu cerdacuri albastre, aflată pe un platou de unde privirile cuprind priveliștea frumosului oraș de pe Trotuș — municipiul Gh. Gheorghiu-Dej. Ajunși pe un tărîm unde stăpîni sînt copiii, pionierii — Casa pionierilor și șoimilor patriei — îi dăm bineţe primei noastre gazde care ne îndrumă numaidecît spre locul unde îi putem întîlni pe ucenicii într-ale scrisului — membrii cenaclului pionieresc «Zburătorul». Îi găsim, fireşte, la masa lor de lucru, «caligrafiind» pe file din caietul de poet «vorbele ce înfrunzesc pe lujerii cerului» — cum spune unul din versurile lor. Venisem anume pentru a-i cunoaşte la ei acasă pe pionierii din noua generaţie de poeţi a «Zburătorului», pe care ni-i prezinta presedinta cenaclului, Manuela Cîrloanță. *Printre ei, nume deja știute — precum* Alina Gabriela Bogza, Cristina Caraman, Elena Daniela Uța, Oana Veronica Leahu, Gabriela Calmuschi, Luminița Tudaș, Ion Vaciu, Benone Porfir... *Tot Manuela ne-a spus că laboriosul atelier literar numără acum aproape un deceniu de activitate, dar și nu mai puţin de... 242 de premii! Ultimul, fiind cucerit chiar de interlocutoarea noastră — această fetiță cu ochi mari, visători — căci poezia ei, intitulată* «România», *a devenit cîntec. Un frumos cîntec, compus pe versurile ei de* Teodor Caciora, *și premiat de către Consiliul* Național al Organizației *Pionierilor, cîntec pe care vi-l prezentăm în aceste pagini.*

Ileana Dan

ROMÂNIA

Versurile de BEATRICE MANUELA CÎRLOANȚĂ

Muzica de TEODOR CACIORA

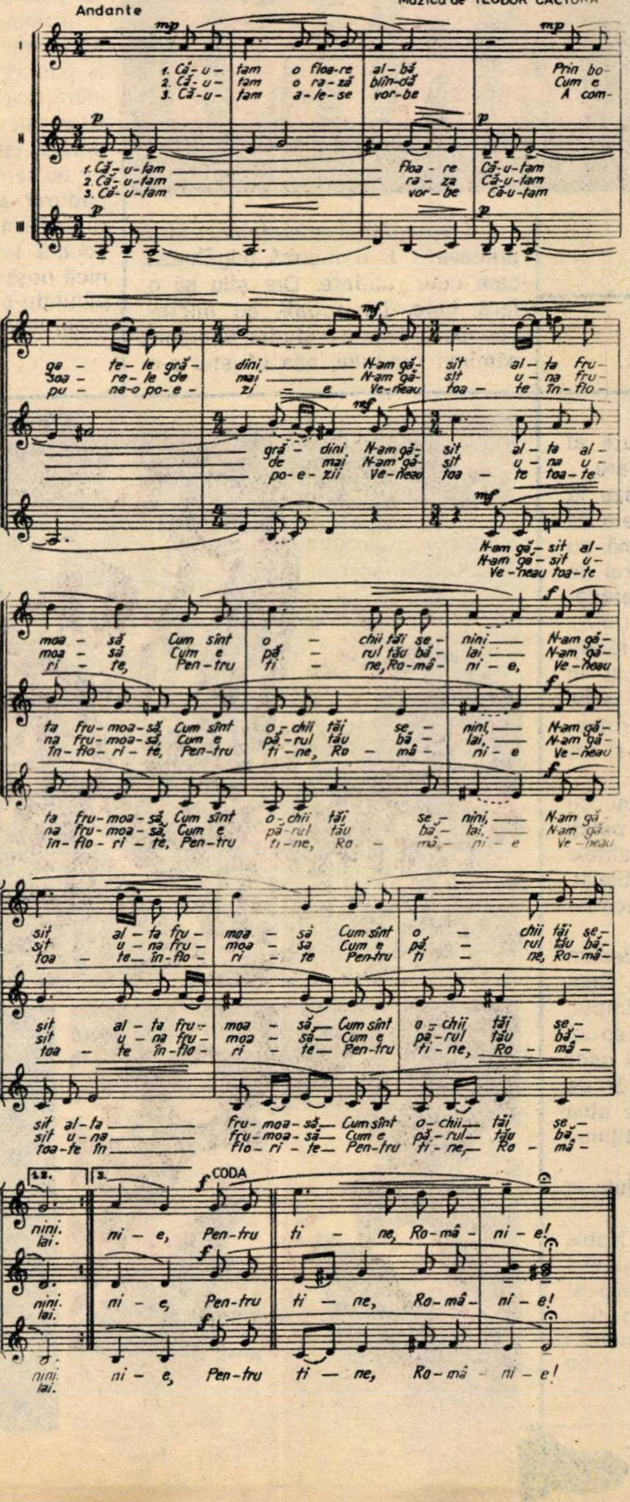
Andante
mp
p
mf
I
II
III
1. Că-u-tam o floa-re al-bă
2. Că-u-tam o ra-ză blîn-dă
3. Că-u-tam a-le-se vor-be
Prin bo-ga-te-le gră-dini
Cum e soa-re-le de mai
A com-pu-ne-a o po-e-zi
N-am gă-sit al-ta fru-moa-să
N-am gă-sit u-na fru-moa-să
Ve-neau toa-te în-flo-ri-te
Cum sînt o-chii tăi se-nini
Cum e pă-rul tău bă-lai
Pentru ti-ne, Ro-mâ-ni-e
CODA
Pen-tru ti-ne, Ro-mâ-ni-e!

BUN VENIT, VACANȚĂ!

(urmare din pag. 3)

reate ale Festivalului Național «Cintarea României» susțin frumoase programe artistice.

● Între 29 decembrie 1981 — 4 ianuarie 1982, în întreprinderi, instituții, case de cultură, cămine culturale, școli, grădinițe, creșe, școli speciale, case de copii, sanatorii și spitale are loc mult-așteptata serbare a pomului de iarnă.

● În perioada 22 decembrie 1981 — 6 ianuarie 1982, în școli, casele pionierilor și șoimilor patriei, cămine culturale, case de cultură, au loc carnavaluri pentru șoimii patriei și pionieri. Iar în Capitală, în perioada 2—4 ianuarie 1982, se vor organiza carnavaluri pionierești în toate sectoarele precum și la Pavilionul Expoziției Realizărilor Economiei Naționale.

● Programele vacanței de iarnă a pionierilor și școlarilor cuprind organizarea, în întreaga țară, a ștafetei-album **«Porumbelul păcii»**, amplă acțiune dedicată păcii. După desfășurarea la nivelul detașamentelor și unităților (22—25 decembrie 1981), al localităților (26—27 decembrie 1981) ea își continuă traseul la nivelul fiecărui județ (3—5 ianuarie 1982).

● Tot pentru asigurarea unui bogat conținut educativ activităților din vacanța de iarnă, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, împreună cu Centrala România Film, a fost organizată, în perioada 20—27 decembrie 1981, în toate localitățile țării, «Săptămîna filmului pentru pionieri și școlari».

● Vacanța de iarnă marchează încheierea ediției 1981 a Expedițiilor «Cutezătorii», desfășurate în vacanța de vară, prin organizarea de expoziții județene, cu documentare și albume cuprinzînd cele mai valoroase realizări ale pionierilor participanți. De asemenea, pionierii au posibilitatea să vizioneze și alte expoziții pionierești, inaugurate în județe; iar în Capitală, expozițiile republicane de filatelie și de artă plastică «Pace pentru toți copiii lumii», organizate de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor și vernisate în cursul lunii decembrie.

● Numeroși pionieri și școlari participă la excursii și tabere organizate în diferite perioade ale vacanței de iarnă. În majoritatea județelor se organizează tabere de instruire și odihnă a pionierilor membri ai consiliilor județene aleși în cadrul forumurilor pionierești din vacanța de vară și a pionierilor-comandanți de unități.

● În perioada 22—28 decembrie a.c., tabăra de instruire și odihnă de la Sinaia reunește pe pionierii membri ai Consiliului Național al Organizației Pionierilor, iar la Șanta — Sibiu, între 27 decembrie 1981 și 9 ianuarie 1982, va funcționa tabăra de pregătire pentru membrii cluburilor sportive de performanță «Pionierul».

DE TREI ORI „BRAVO!“

Cei trei băieți — Cristian, Aristică și Costel — care vă zîmbesc din fotografie sînt buni prieteni. Tustrei învață la Școala generală nr. 2 din Vatra Dornei, au note bune în catalog și o frumoasă comportare.

Costel, cel care în imagine poartă uniformă de șoim, e în clasa a II-a și de cîteva săptămîni a devenit pionier.

De curînd cei trei prieteni au fost felicitați de întreaga unitate de pionieri în cadrul unei adunări speciale. De ce? Pentru că în împrejurări deosebite au știut să acționeze astfel încît să fie de folos celor în mijlocul cărora cresc și se pregătesc pentru viață.

Datorită spiritului de observație a lui Cristian Nigel din clasa a III-a C au fost salvate de distrugere importante bunuri materiale dintr-o cofetărie. De îndată ce a văzut că în laboratorul acesteia izbucnise un incendiu ce amenința să se extindă, n-a stat nici o clipă pe gînduri, nu s-a speriat de drumul destul de lung pe care-l avea de parcurs pe jos pînă la serviciul de pompieri, anunțîndu-i pe aceștia în timp util pentru ca incendiul să nu se răspîndească.

Ceilalți doi pionieri — Costel Acatrinei și Aristide Botez au făcut ca documente importante și obiecte de valoare — un libret CEC cu o depunere de 7 000 de lei, un buletin de identitate și o valiză conținînd obiecte de îmbrăcăminte — pe care le-au găsit în timpul jocului lor prin parcul orașului și pe malul Bistriței — să ajungă imediat la organele de miliție pentru a fi restituite celor ce le-au pierdut.

Felicitărilor ce le-au fost adresate de către colegii lor le adăugăm pe ale noastre, împreună cu urarea de a petrece o vacanță veselă, plină de bucurii.

E. Popa

LA DORNA ARINI

CINCI MILIOANE DE BRAZI CRESC ODATĂ CU COPIII

La munte, pădurea face parte din universul cotidian al fiecărui om și de aceea locuitorii satelor din preajma ei o iubesc din fragedă copilărie și învață s-o ocrotească, să i se dedice cu hărnicie din clipa în care pășesc pragul școlii, pentru a-i păstra mereu tinerețea și a-i spori bogăția.

În fiecare an, la vremea plantărilor, pe culmile luminate de soare, străjuite de piscurile Rarăului și Pietrosului, apar sute de copii ce vin să așeze în solul pregătit dinainte temeliile pădurilor viitoare. De fiecare dată, printre ei se află și copiii din Dorna Arini. Există în această așezare de pe meleagurile sucevene frumoasa tradiție potrivit căreia fiecare copil ce trece prin școala comunei să aibă brazii lui, să-i pună, adică, cu mîinile sale și să-i ocrotească apoi ani la rînd, ferindu-i de orice i-ar putea vătăma. Tinerele păduri plantate de mîini de copil să crească adică sănătoase și viguroase, asemenea celor cu care se înalță dimpreună.

În ultimii ani, copiii din Dorna Arini au plantat pe culmile ce îmbrățișează comuna peste două milioane de brazi. Numai astă-primăvară cantonul Gheorghițeni și-a sporit patrimoniul cu peste 40 000 de pini tineri pe care pionierii îi îngrijiseră cu migală în pepiniera Bărnărel, timp de trei ani.

Ora cercului de silvicultură al școlii era în plină desfășurare.

Nu într-o sală de clasă sau în laborator, ci chiar în pepiniera de peste Bistrița aurie. Împreună cu Nicolae Topliceanu, pădurarul de la Ocolul Silvic, trăiau febra pregătirilor pentru întîmpinarea iernii.

Aproape 5 milioane de brăduți tineri, pini și molizi, rînduiți în parcele după vîrstă, așteptau să fie acoperiți cu o mantie caldă, protectoare din mușchi de pădure și ramuri de brad.

Mîinile copiilor se mișcau cu iuțeală printre rîndurile de puieți așezînd cu grijă peste plantele fragede mușchiul moale, catifelat, pe care zile de-a rîndul l-au recoltat colindînd pădurile.

— În fiecare toamnă procedăm așa, ne lămurește pădurarul. Cum începe să se răcorească timpul, copiii fac ultimul plivit și încep să strîngă mușchi. Acum e mai ușor să-i așezăm, dar să culegi 32 de metri cubi dintr-o plantă ce abia atinge cîțiva centimetri înălțime, nu-i puțin lucru.

— Și cîți au venit să vă ajute la strînsul mușchiului?

— Au venit cu toții, cei din clasele V—VIII. Copiii de la noi iubesc mult pepiniera și vin aici chiar și fără să-i cheme nimeni. Acum știau că e vremea s-o pregătim pentru iarnă și mereu veneau să întrebe cînd începem. Vedeți lotul acesta? De douăzeci de ani, de cînd lucrez aici, copiii au pus în parcelele lui milioane de semințe din care au crescut puieți. Mulți dintre ei au devenit acum adevărate păduri. La consiliul popular crește un pîlc de pini. Sînt mari acum, au peste 10 metri înălțime. I-au plantat copiii de atunci. Toți sînt acum oameni mari, dar de fiecare dată cînd trec prin fața primăriei încearcă un sentiment de bucurie ca și mine. Și în fiecare an, alți și alți copii fac la fel ca și cei de atunci. Peste 10—20 de ani, toate culmile acestea din jurul nostru vor fi acoperite cu pădurile pe care le-au plantat copiii de acum.

— După ce terminați cu acoperitul puieților din pepinieră, la ce vă vor mai ajuta pionierii?

— La pregătitul semințelor pentru primăvară. E o muncă migăloasă, care cere răbdare. Dar știu să o facă bine. La școală au microscoape și fiecare a studiat temeinic sămînța bradului, așa că știu s-o aleagă de pe conuri. Astăzi cei din clasa a VIII-a B sînt la culesul conurilor de molid.

— Și se descurcă singuri?

— Pentru copiii noștri pădurea nu mai are prea multe secrete. Ei caută s-o cunoască în toate anotimpurile. Să-i vedeți primăvara cum știu să aleagă și să pregătească puieții cei mai viguroși pentru plantări. În afara lucrărilor din pepinieră și a plantărilor pe care le fac, știu să mai efectueze o mulțime de alte lucrări. Curățitul parchetelor după exploatare, de pildă, sau degajarea de ierburi a plantațiilor de 4—5 ani. Participă chiar și la lucrările de îmbunătățiri funciare. Anul trecut au făcut astfel de lucrări pe o suprafață de peste 20 de hectare. Ei cunosc bine ritmurile biologice ale pădurii, despre care vorbesc ca despre o ființă vie, îți pot spune cu precizie cîți ani are un brad sau cît crește într-un an.

În timp ce tovarășul Topliceanu vorbește despre harnicii prieteni ai pădurii de la Dorna Arini, pionierii Dorel Marcoci, Adelina Pața, Gina Nicula, Cristian Dranca împreună cu toți ceilalți colegi de-ai lor au terminat lucrul și-l invită pe pădurar să le recepționeze lucrarea. Pornim apoi împreună spre școală, unde-i vom regăsi pe harnicii noștri prieteni în bănci, îndeplinindu-și cu aceeași statornică dragoste și îndatorirea de elevi.

Ecaterina Roșca

Horia

Georgeta

Liliana

ARHITECŢI AI PROPRIULUI VIITOR

NEHOTĂRÎRE?

Şcolar eminent pe tot parcursul anilor, Horia Poenaru din Timişoara este acum în clasa a X-a la Liceul C. Diaconovici Loga, liceu cu profil de matematică-fizică. Horia aspiră să devină inginer? «De foarte mic îmi plăcea istoria — îmi place şi acum. Îmi plac limbile străine— pot să citesc o carte, pot să înţeleg un film. Îmi place fizica — mă pasionau într-o vreme construcţiile navale. Îmi place şi literatura.

Aş putea să-mi aleg un drum în viaţă orientîndu-mă în oricare dintre aceste direcţii. Cred că trebuie să aspirăm la îngemănarea stăpînirii unei profesii anume, cu deplina realizare a posibilităţilor noastre. E păcat să ai în tine forţe cărora nu le-ai dat şansa să se afirme».

LOCUL POTRIVIT

«Cunosc familii cu profesii sonore. Îi respect şi îi admir, desigur. Nu ştiu de ce însă, eu mă gîndesc cu foarte mare plăcere la un unchi al meu din Dobrogea, comuna Petroşani. Are o gospodărie frumoasă, are un băiat mecanizator, la Cobadin, un altul elev de liceu şi... luptător de greco-romane. El, tatăl, tot mecanizator, şofer de «Glorie», are un aer de om sănătos, limpede la suflet. E foarte bine să faci ceea ce se potriveşte cu înzestrarea, cu convingerile tale. Eu, de pildă, cred că oamenii culeg mai multe bucurii din relaţiile lor bazate pe înţelegere, convieţuire, dreptate, decît din agonisirea de bunuri. Astfel, aş putea fi deopotrivă, un judecător, un maistru sau un şef de echipă— adică preocupări unde aş putea să lucrez cu oamenii, să lupt pentru armonie, cooperare, progres» (**Georgeta Bădiţă**, Şcoala generală nr. 188, Bucureşti).

«UNII DIN PRICINA CATALOGULUI NU MAI VĂD... VIAŢA!»

Există o primă tentaţie: aceea de a alege «ceea ce luceşte»: profesii sonore, cu aer exotic etc. **Liliana Bibanu** (colegă de şcoală cu Georgeta) a vrut şi ea odată să se facă actriţă. («Nu mi-a stricat acest gînd; am rămas cu deprinderea de a urmări teatrul, de a citi»). Cea de-a doua fază cade uneori în cealaltă extremă: şcolarul, dînd de greu, lasă hotărîrea pe seama altora: părinţi, profesori, rude etc. În cele din urmă şcolarul serios ia parte decisiv la luarea hotărîrii şi începe să cumpănească lucrurile. «Nu de puţine ori unii dintre noi judecă numai şansele sau neşansele lor în raport cu un liceu sau altul: se cere fizică?, atunci, mai bine dincolo unde se cere altceva. Sigur că e firesc să judeci şi în felul acesta dar, uneori, cred eu, nu prea vedem cum vom arăta noi dincolo de liceu, adică în viaţa despre care manualul nu poate să-ţi spună totul».

PE CE TE BIZUI?

De mică i-a plăcut desenul. A mers la o şcoală de artă, dar nu s-a orientat profesional spre aşa ceva. «Am cunoscut copii care desenau mai bine decît mine, dar şi copii care erau cu totul lipsiţi de talent. Care însă, sub influenţa familiei sau dintr-o ambiţie... copilărească, insistau în această direcţie.»

Camelia Simion, de la Şcoala generală nr. 53 din Capitală, a insistat însă în a se ocupa serios de şcoală, în a-şi ajuta părinţii, în a învăţa să trăiască în mijlocul oamenilor. De curînd, la şcoală a răspuns unui test care cuprindea întrebări de genul: «Ce calităţi cere profesia pe care vrei să ţi-o alegi? Ce avantaje prezintă?» etc. Mulţi dintre voi, desigur, cunoaşteţi aceste întrebări. A răspuns Camelia la toate, dar mai ales şi-a răspuns singură la o întrebare pe care testul n-o punea întocmai: «Pe ce te bizui?» «Am învăţat multe în opt ani de şcoală, mi-am făcut datoria cum se cuvine. Acest gînd îmi dă liniştea necesară: nu se poate ca azi, în societatea noastră, cine munceşte să nu-şi poată împlini dorinţele. Dacă te-ai învăţat să ceri tu însuţi de la tine nu ai de ce să te temi de ceea ce îţi va cere şcoala viitoare, societatea în general».

AICI, ÎN SAT!

— Nu ştiu exact ce voi face, dar ştiu că vreau să rămîn aici, în sat. Avem o clasă afiliată Liceului agroindustrial şi m-am înscris acolo.

— Nu te-a îndemnat nimeni să mergi la oraş, nu s-a mirat nimeni că tu, cu notele tale bune, ai pretenţii «atît de mici»?

— Nu! Pe cuvînt că nu! Şi-apoi cine spune că am pretenţii mici? Vreau să învăţ serios agricultura, să absolv o facultate de profil. Dar din sat nu plec.

— Ştiu că ai un frate muncitor în Bucureşti. Nici acest fapt nu te-a îndemnat să încerci altceva?

— De ce? Şi el cînd vine aici, în Ghimpaţi, tot mai mult îi place acasă.

— Ştiam că îţi place să faci şi poezii, **Mihaela Mureşan**?

— Dar cine mă împiedică să mă ocup de ele în continuare?

Camelia

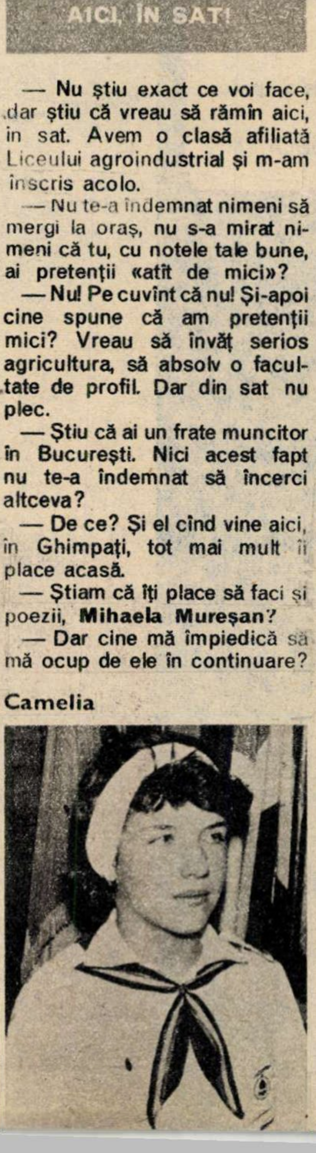

CLUB 14

Dacă ar fi să facem o comparaţie cu... pîrghia (vezi «Fizica» de clasa a VII-a: forţa ei este direct proporţională cu lungimea braţului activ) am putea spune că trăinicia unei hotărîri depinde direct de timpul cît ai lucrat asupra ei. În popor, de altfel, se pune puţin preţ pe hotărîrile luate «de azi pe mîine». Pentru că o hotărîre serioasă se ia devreme şi are importanţă pentru o mare perioadă din viaţa noastră. Pentru că viitorul e o construcţie care cere luciditate în gîndire şi curaj în convingeri.

Pentru că obstacolele de mîine se înving cu adevărat... începînd de azi!

CE NE SPUNE INVITATUL NOSTRU

Prof. univ. dr. VICTOR ŢÎRCOVNICU

Redactor: **Cît de uşor sau cît de greu este să iei o decizie importantă la 14 ani?**

— În preadolescenţă (vîrsta între 11—15 ani) se pot lua unele decizii corecte, mai ales cînd, pe baza experienţei, persoana ştie că efectele acţiunii pe care doreşte s-o realizeze sînt utile, se încheie cu succes. Sînt însă cazuri cînd persoana trebuie să se hotărască dacă trece sau nu la efectuarea unei acţiuni: a) dacă acea acţiune este utilă sau nu, fie societăţii, fie lui personal; b) dacă dispune de mijloace care să asigure îndeplinirea ei. În aceste cazuri, pînă să ajungă la luarea unei decizii, persoana trebuie să aleagă, dintre două sau mai multe variante, pe cea socotită cea mai bună. Dar tocmai în această alegere corectă constă dificultatea.

Preadolescentul prezintă o insuficientă cunoaştere a posibilităţilor proprii. După opinia noastră, la această vîrstă este încă necesară prezenţa educatorului adult, dar nu spre a hotărî el, ci spre a-l ajuta pe şcolar să delibereze mai adînc, să-i ofere noi perspective, noi puncte de vedere, să-l ferească de decizii incorecte.

Redactor: **S-ar părea că cei cinci şcolari — mai ales Liliana, Camelia şi Georgeta — vorbesc despre profesie ca despre o concretizare a unei alte idei: aspiraţia. Care ar fi raportul dintre ele?**

— Este adevărat că de multe ori cînd un preadolescent este întrebat la ce aspiră, acesta răspunde indicînd profesiunea pe care ar dori s-o îmbrăţişeze. Dar aspiraţia profesională este numai o specie de aspiraţie; adevărat, una deosebit de importantă.

Aspiraţia este năzuinţa unei persoane (e o tendinţă specific umană) spre un scop, spre un ideal. În funcţie de scopul urmărit, aspiraţiile pot fi superioare (tendinţă spre comportare umanistă, spre binele şi fericirea maselor etc.) şi inferioare (tendinţa spre scopuri meschine, egoiste, antiumane).

În general, ceea ce caracterizează o aspiraţie este cunoaşterea cît mai exactă a scopului urmărit şi a posibilităţilor de care dispune persoana respectivă. Cînd unul din aceste elemente este greşit cunoscut sau apreciat, aspiraţia nu mai are forţa de propulsie de a-l apropia pe individ de scopul propus; devine utopică, nerealizabilă. Aspiraţia nu e o simplă dorinţă. Ea presupune deopotrivă cunoaşterea exactă a scopului, a condiţiilor de realizare şi, de asemenea, voinţa, mobilizarea la acţiune.

Redactor: **S-ar putea ca unii cititori să-i creadă pe Horia sau pe Liliana nişte... nehotărîţi?**

— În majoritatea cazurilor, la 13—14 ani, multe din aptitudini nu sînt bine conturate, deci elevii nu şi le cunosc în mod obiectiv şi nici părinţii şi profesorii. Pe de altă parte, adesea ei nu cunosc exact cerinţele sociale şi nici marea varietate de profesiuni, cu specificul lor, cu calităţile ce le cer de la cei care le practică. Aşa că este explicabilă existenţa unor elevi care nu s-au decis încă spre o profesiune sau alta, deşi sînt în clasele a VII-a şi a VIII-a. Consider că prelungirea învăţămîntului general pînă la clasa a X-a oferă atît elevilor, cît şi părinţilor şi educatorilor, posibilităţi mai mari de a cunoaşte aptitudinile elevilor, de a cunoaşte specificul profesiunilor şi cerinţele sociale. Pe la 15—16 ani, aptitudinile se conturează mai precis şi deci luarea unei decizii este mai corectă. De altfel, consider că foarte multe persoane pot obţine rezultate bune în mai multe profesii. În acest sens, Horia şi Liliana nu mi se par nehotărîţi, ci realişti, încrezători. Sînt unele profesiuni care cer neapărat aptitudini specifice: muzică, teatru, pictură. Acestea sînt, de obicei, aptitudini care se manifestă de timpuriu. Dar sînt multe profesii unde performanţele nu depind atît de aptitudini cît de trăsăturile de personalitate ale individului respectiv, de efortul depus, de încrederea în forţele proprii.

Pagină realizată de Ilie Traian

SĂ DESCOPERIM ÎMPREUNĂ

Un fluviu nou pe harta ţării

INVITATIE

Dunărea albastră, bătrînul fluviu, asistă azi, ca şi noi toţi, la o poveste nouă a unor ani noi, pe care o va duce cu ea mai departe, spre Marea cea Mare.

Cunosc întregul traseu al canalului, deoarece tatăl meu, care lucrează pe acest mare şantier, m-a purtat alături de el, în cabina unei maşini, prin praful şi glodul drumurilor de început. Eu cred că nicăieri altundeva măreţul fluviu nu va putea avea farmecul pe care-l capătă, zi de zi, în acest ţinut.

Vă invităm, dragi colegi, cînd construcţia canalului se va sfîrşi, să navigaţi pe un vapor alături de unul dintre noi, copii ai acestui oraş, admirînd semeţele construcţii ridicate de miinile harnice ale părinţilor noştri.

Pionier reporter MAGDA TIRIBOIU

Pînă acum cinci sau şase ani, după ce treceau pe podul de la Cernavodă, în drum spre mare, călătorii care se aflau ciorchine la geamurile trenului pentru a privi Dunărea de la înălţimea ameţitoare a celebrei construcţii a inginerului Saligny îşi reocupau locurile pe băncile din compartimente, aşteptînd liniştiţi sosirea în staţia de destinaţie. Din acest punct şi pînă la Constanţa, peisajul dobrogean nu le oferea suficiente motive pentru a-i determina să se înghesuie în faţa dreptunghiurilor de sticlă.

De un timp încoace însă, oamenii — mari şi mici deopotrivă — continuă să rămînă la geamuri şi dincolo de pod, disputîndu-şi chiar... locurile mai bune, fascinaţi fiind de imaginile inedite care li se perindă prin faţă: mai întîi pe stînga — vreo cîţiva kilometri doar —, apoi pe dreapta, îi însoţeşte pînă hăt, departe, spre Basarabi, o largă fîşie de pămînt răscolit, în decorul căreia mişună zeci şi zeci de basculante, buldozere, excavatoare şi tractoare, se rotesc braţele unor macarale, duduie ca nişte inimi uriaşe numeroase compresoare şi autopompe de mare capacitate. Ici-colo, răscolirea aceasta a solului se potoleşte, locul ei fiind luat, pe lungi porţiuni, de oglinda liniştită şi cuminte, încătuşată între taluzurile de piatră alb-gălbuie, a unui nou fluviu care apare sub ochii noştri pe pămîntul Dobrogei. Este Canalul Dunăre-Marea Neagră, a cărui construcţie se află în plină desfăşurare.

O LUCRARE DE DIMENSIUNI GIGANTICE

La Centrala «Canalul Dunăre-Marea Neagră», găzduită într-una din construcţiile noului cartier al Medgidiei, impresia iniţială, că eşti martorul unei lucrări de dimensiuni gigantice, îţi este repede confirmată, cu cifre şi cu date convingătoare: lungă de 64,2 kilometri şi avînd lăţimea între 70 şi 110 metri, iar adîncimea apei de 7 metri, albia canalului a necesitat — şi mai necesită încă — excavaţii de sute de milioane de metri cubi de rocă, turnarea a zeci de milioane de metri cubi de betoane, sute de mii de metri cubi de zidărie; denivelările reliefului străbătut, precum şi diferenţa substanţială de nivel dintre Dunăre şi mare au impus construirea a două ecluze — una la Cernavodă, cealaltă la Agigea —, lucrări de mare complexitate şi de înaltă tehnicitate aflate în fază înaintată de execuţie; opt poduri, ale căror contururi pot fi deja admirate, opere tehnice şi de artă în acelaşi timp — unele mixte (pentru trafic feroviar şi auto), altele simple — îşi vor arcui braţele de oţel şi beton lungi de sute de metri peste albia canalului; pe canal se construiesc noi porturi — la Cernavodă, la Medgidia şi la Basarabi —, precum şi «Portul nou Constanta sud—Agigea» în care debuşează canalul la mare şi a cărui capacitate va fi de peste zece ori mai mare decît a vechiului port constănţean. E cea mai mare şi mai tehnică lucrare de construcţie din toată istoria noastră milenară, lucrare pe care numai în anii orînduirii socialiste, care oferă posibilitatea mobilizării la scară naţională a unor imense forţe umane şi tehnice, ne-am putut permite s-o realizăm. Si iat-o prinzînd contur, zi de zi, sub ochii noştri, înălţată de oameni care ştiu să nu se lase copleşiţi nici de gigantismul, nici de complexitatea ei.

ADUCEM DUNĂREA LA NOI

Aducem Dunărea la noi,
o facem să treacă domoală
pe un alt făgaş,
spre Marea cea Mare.
Şi astfel
plutim pe nesfîrşita cale a apelor
spre viitor.

ABDULA EMEL

LA ORIZONTUL MAGISTRALEI DE APĂ

Peste cîţiva ani, cînd Canalul Dunăre-Marea Neagră va fi dat în exploatare, el va oferi economiei naţionale avantaje dintre cele mai mari. Pornite din portul Constanţa, vasele fluviale de mărfuri nu vor mai ocoli tot litoralul, pentru a intra pe Dunăre pe la gurile ei, ci vor «tăia» Dobrogea aproape în linie dreaptă, scurtînd astfel drumul spre inima ţării cu peste 380 de kilometri. Dacă la aceasta adăugăm şi faptul că transportul pe apă e de trei ori mai ieftin faţă de cel pe calea ferată şi că pe apă se poate transporta cu aceeaşi putere de tracţiune o cantitate de mărfuri de cinci ori mai mare decît pe drumul de fier, atunci avem dimensiunile principale ale acestor avantaje. Pentru ca lista lor să fie completă, trebuie să mai adăugăm şi posibilitatea irigării a mii de hectare, precum şi a îmbunătăţirii alimentării cu apă a localităţilor şi obiectivelor industriale din zona pe care o străbate canalul.

Atît din punct de vedere economic cît şi social, ba şi din punctul de vedere al îmbogăţirii şi înfrumuseţării peisajului natural, Canalul Dunăre-Marea Neagră va fi pentru Dobrogea, ca şi pentru întreaga ţară, un uriaş izvor de «apă vie», de la care, într-un fel sau altul, ne vom adăpa cu toţii.

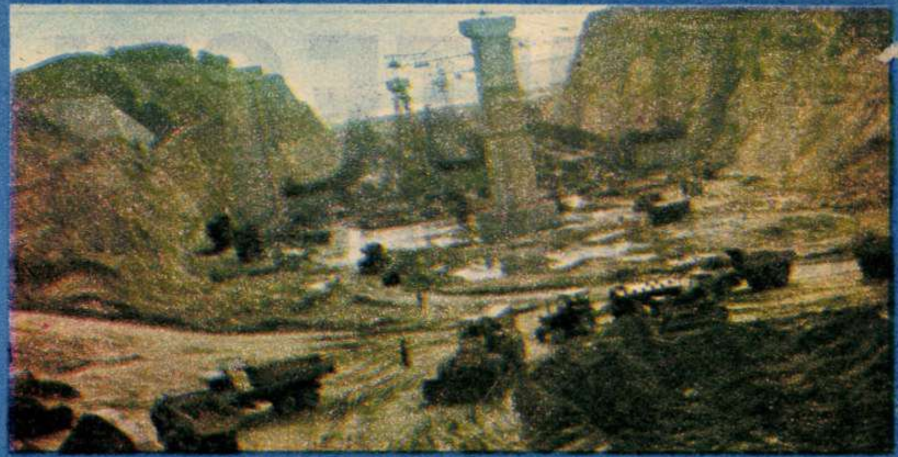

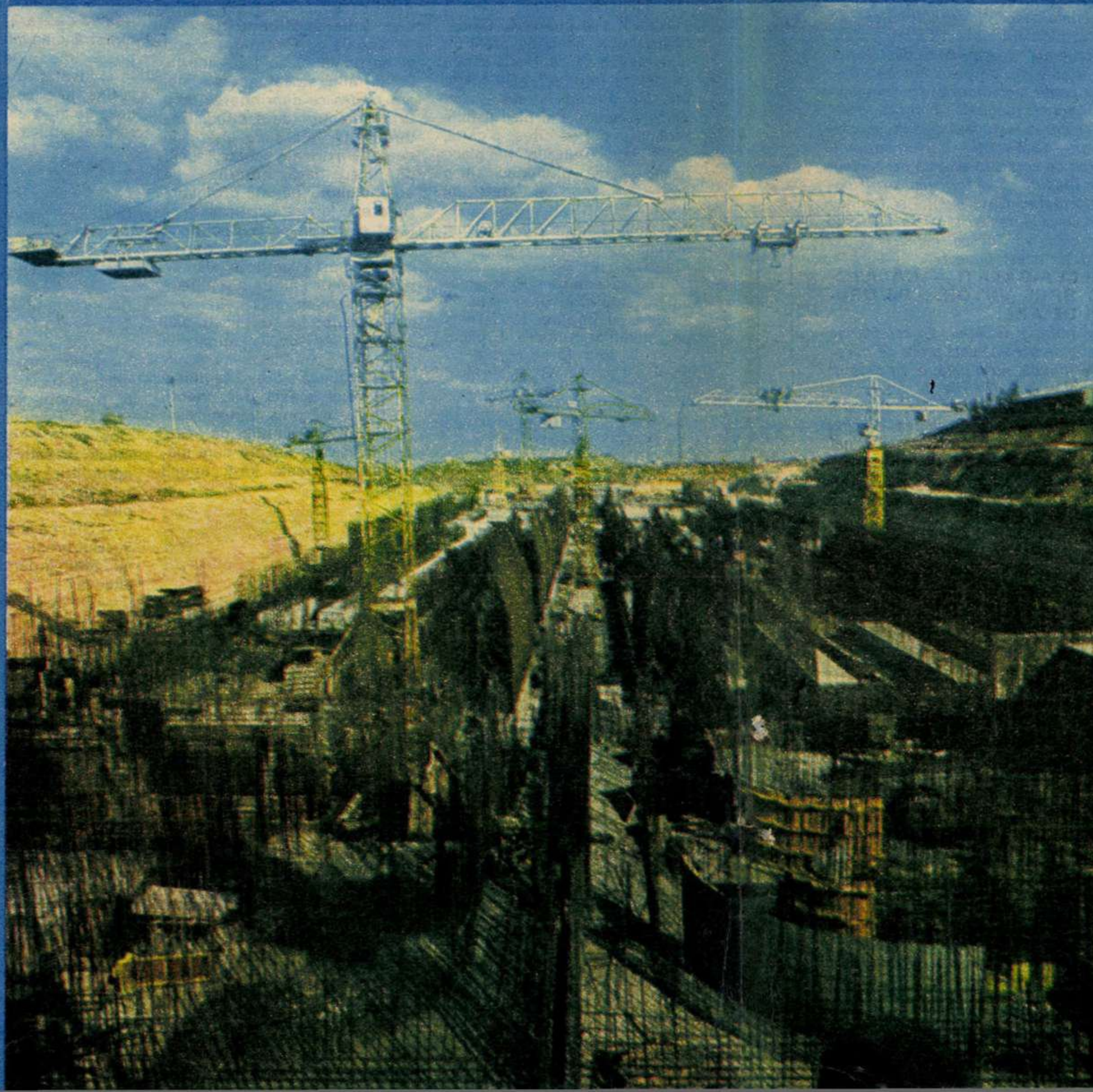

EROI AI UNOR EPOPEI CONTEMPORANE

Sînt oameni obişnuiţi, meseriaşi de tot felul — şoferi, sudori, excavatorişti, zidari, tîmplari, ingineri, fierari betonişti, macaragii, ba chiar şi mineri (de cunoştinţele şi de experienţa cărora e nevoie la puşcarea unor dealuri pe care traseul canalului le întîlneşte în drumul lui) — veniţi aici din toate colţurile ţării, unii doar de... trei zile sau de trei luni, alţii, cei mai mulţi, de la-nceput. Oameni obişnuiţi, dar care ştiu să suporte viaţa aspră de şantier, să lucreze întreaga zi lumină în ritmul trepidant pe care acesta îl impune tuturora.

La ecluza de la Cernavodă, lucrare comparabilă ca volum cu barajul unei hidrocentrale de mărime mijlocie, însă mult mai complexă, a cărei construcţie a fost încredinţată grupului 1 de şantiere, betonistul Ion Delicostea, dobrogean din Oltina, e posesorul legitimaţiei de serviciu nr. 1. Se află pe şantier încă din prima zi a deschiderii lui şi e unul dintre cei care au asistat la tradiţionala primă cupă de pămînt smulsă de excavator din solul argilos al dealului la Carieră. La-nceput a făcut-o şi pe minerul, şi pe zidarul, şi pe dulgherul — a lucrat, după cum ne-a mărturisit, în toată gama de meserii, de la derocare pînă în prezent. Şi s-a descurcat nu bine, ci foarte bine, Ion Delicostea fiind, printre constructorii acestui important obiectiv al canalului, unul dintre cei mai cunoscuţi şi apreciaţi oameni.

Şi Vasile Orza face parte din rîndul «veteranilor». A venit aici în 1976, din îndepărtatul Maramureş, dintr-un sat de pe valea Izei. E şofer pe o basculantă de 16 tone şi cînd îl întrebăm cam ce cantitate de pămînt a cărat în aceşti ani din albia viitorului canal, zîmbeşte încurcat: «Păi, cred că s-ar putea clădi din el un pinten de munte...»

Tînăr — are doar vreo 28 de ani — şi localnic (din Cernavodă), Gheorghe Zaim e categorisit de către tovarăşii lui de trudă ca fiind un om de bază. El se află, tot timpul, deasupra tuturor, priveşte oamenii, maşinile şi şantierul întreg dintr-un «birou» — cum îi place să-i zică — suspendat la înălţimea de 35 de metri: e cabina unei uriaşe macarale, al cărei braţ lung se roteşte lin, dar necontenit deasupra viitoarei ecluze, purtînd în «ciocul» ei poveri de zeci de tone.

Gavril Nichifor are 33 de ani, e clujean, sudor şi şef de echipă. Colegii îi spun însă — mai în glumă, mai în serios — şeful cascadorilor. Şi pe bună dreptate, deoarece el, cu băieţii din echipa lui, se caţără şi circulă zilnic, iarna şi vara deopotrivă, pe «pînza» de armături, aflată mereu mai sus, pentru a suda şi a deschide astfel front de lucru betoniştilor.

În această epopee contemporană — cum e, pe bună dreptate, considerată construcţia Canalului Dunăre-Marea Neagră — eroii sînt oameni ca Gavrilă Nichifor, Vasile Orza, Gheorghe Zaim, Ion Delicostea. Sînt eroi care, deşi anonimi, vor intra şi vor rămîne, cu siguranţă, în conştiinţa generaţiilor viitoare, prin măreaţa operă pe care o înfăptuiesc

CONSTANTIN DIACONU

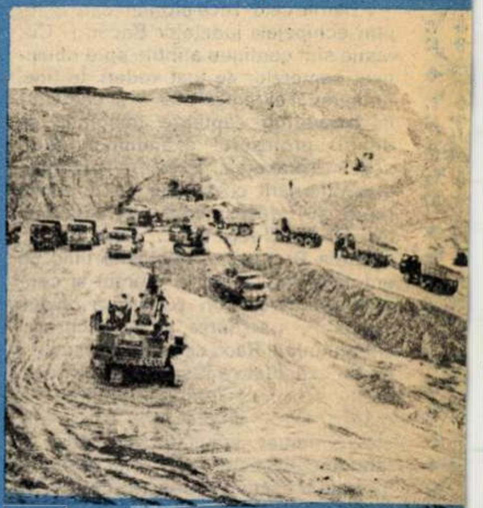

VOI FI MARINAR

În cadrul activităţilor desfăşurate sub deviza «Să învăţăm din cutezanţa comuniştilor», am vizitat unul dintre punctele de lucru de maximă importanţă ale canalului, anume, viitoarea ecluză de la Cernavodă. Tuturora ni s-a tăiat răsuflarea în faţa construcţiei uriaşe, de o frumuseţe monumentală. Bătrînul fluviu strălucea în primele licăriri ale soarelui, contribuind astfel şi el la starea noastră deosebită de spirit. Cu ochii minţii vedeam plutind şlepurile încărcate cu minereu pe drumul lor de apă...

Vedeam oraşul nostru cu liniştea răscolită de glasul răguşit al sirenelor **acestor vase. În visul meu,** eu eram adult **şi conduceam unul din** aceşti **uriaşi pe drumul ce parcă urca din mine...**

Pionier reporter GABRIEL COSMEANU

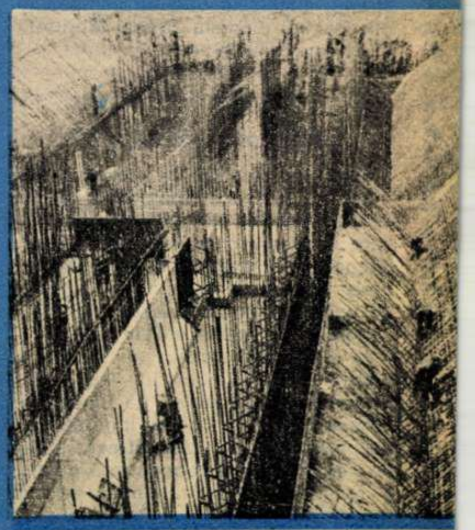

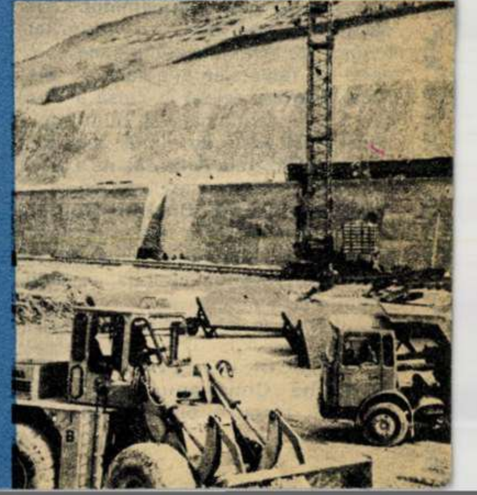

OAMENI ADEVĂRAŢI

Frumuseţea şi faima constructorilor le cunoaşteţi poate din presă, de la radio şi televiziune. Ceea ce noi am cunoscut în plus, aici, stînd de vorbă cu aceşti oameni, a fost măreţia sufletelor lor. Ei nu ni s-au plîns nici de frigul ce le-a îngheţat deseori mîinile, nici de ploile ce le-au bătut feţele parcă mult mai ridate decît ale altor oameni. Ne-au vorbit cu căldură despre viitoarele rezultate ale muncii lor — despre canal, porturile Medgidia şi Basarabi, unde peste cîtva timp vor ancora vase, centrala atomo-electrică de la Cernavodă, podul ce va face legătura între partea de nord şi cea de sud a oraşului nostru, noua magistrală Constanţa-Bucureşti, despre eficienţa economică a acestei mari construcţii.

I-am îndrăgit atunci pe aceşti oameni, oameni adevăraţi, şi n-am să-i uit. Aşa cum nu uiţi pămîntul pe care te-ai născut.

Pionier reporter CONSTANTIN BĂNICĂ

Cu reporterii noștri printre „eroii" unei tele-expediții „CĂLĂTORII SPRE VIITOR"

Maximum de puncte!

Privirile celor zece pionieri care compun echipajele județelor Bacău și Covasna sînt continuu ațintite spre obiectivul camerelor de luat vederi. În fine, un semnal al regizorului — și camera 1 în **traweling** captează imaginea de debut: profesorul examinator adresează întrebarea. Excelent pregătiți, expediționarii covăsneni se consultă rapid și-l desemnează pe căpitanul lor, **Radu Neagoe,** să răspundă el; Claudia Bragheșiu, copleșită fiind de emoțiile participării la ultimul ei concurs pionieresc (în curînd va deveni utecistă), s-ar putea să se încurce... Dar, ghinion, Radu comite o greșeală... nu de exactitate a răspunsului, ci de... dicție! Ceea ce impune reluarea filmării... Cît e de comodă, nu-i așa, «telecondiția» spectatorului, aflat în fața micului ecran! Dar cîtă trudă și încordare ascund «culisele» celor cîteva minute de film, abia acum află și eroii noștri teleconcurenți.

Și șirul tele... peripețiilor lor continuă, fiindcă regizorul cere reluarea momentului... de bucurie a echipajului din Bacău după ce a dat un excelent răspuns la întrebarea referitoare la monumentele aflate pe teritoriul județului Covasna. «Noi studiasem tomuri întregi de bibliografie istorică, dar eram mai ales foarte temeinic documentați asupra județului Covasna, ne spune, justificînd bucuria echipajului din Bacău, pioniera **Elena Manuela Pînzaru.** Știți de-acum că juriul le-a acordat și lor maximum de punctaj — 20 — în proba «Comorile patriei».

Radiotelegrafiștii

Sigur, nu ne aflăm pe platoul de filmare, nu se execută palpitante salturi de cascadorie, dar «telecondiția» în care se desfășoară întrecerea radiotelegrafiștilor poate fi asemănător de grea. În sala de concurs, o «plasă» de cabluri te imobilizează pe cîțiva... centimetri de podea, «tirul» proiectoarelor de lumină (cîteva mii de lucși) e de-a dreptul orbitor, iar deplasarea perpetuă a aparatului de filmat aproape că e imposibil de ignorat, mai ales în condițiile în care întreaga atenție trebuie să-ți fie concentrată, pentru a recepționa sau transmite perfect textele combinate și textele clare, la viteza de 60 și 80 semne/minut. Chiar dacă avem de-a face cu o virtuozitate tehnică de talia unei campioane europene la radiotelegrafie-sală — **Monica Grigoriu** (elevă în clasa a VI-a) sau a unei deținătoare de titluri republicane (în vîrstă de numai zece ani) — **Anca Gabriela Ailincăi,** nu e deloc ușor să faci abstracție de tot ce se întîmplă în jurul tău. **Claudiu Rugină,** rezerva echipajului, a fost și rezerva... de emoții. El, săracul, le-a luat asupra lui pe toate, el a fost «tolba», «responsabilul» cu emoțiile, deși era pregătit să intervină în ajutorul lor dacă ar fi fost nevoie. Dar n-a fost, precum ați văzut și voi. De altfel, arbitrul principal **Gheorghe Cîmpeanu,** maestru al sportului, remarca, pur și simplu impresionat, că «cele două concurente din Bacău s-au prezentat la nivelul profesioniștilor, ba mai mult, ar fi făcut față cu brio chiar și la viteza de 120 semne pe minut». Foarte bine pregătiți și membrii echipajului din Covasna ne-au declarat că «dacă ne-am fi aflat în competiție cu 30 de județe aveam șanse de victorie. Nu însă și în fața Bacăului, care deține la această oră supremația în întrecerile republicane».

Inventatorii

Nu știați pînă acum că bateriile consumate pot fi regenerate, economisind astfel zincul, cărbunele, materialul plastic din care se compun? Ei bine, pionierii din Covasna — mai exact **Daniel Brejan** și prietenul său **Mihai Junc** — au conceput un astfel de aparat de regenerat baterii care, pur și simplu l-a «fascinat» pe căpitanul echipajului tehnic din Bacău, **Irinel Stanciu.** De fapt, aprecierile au fost reciproce. Întrucît și pionierii din Bacău au venit în concurs cu o valoroasă premieră tehnică: sera realizată la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej. Energia pentru iluminat și încălzire poate fi asigurată de un panou solar, o instalație eoliană, un turn prin interiorul căruia circulă curenți ascendenți și... «Și dacă nu avem nici soare, nici vînt, instalația de biogaz va intra automat în funcțiune» — ne asigură pionierii **Ciprian Bălănuca** și **Laurențiu Chivu.**

Atenție, filmăm

Emoții pe scenă, emoții în culise, emoții în sală.

— Gata! Liniște în scenă! Înregistrăm întîi Comăneștiul, cu cîntecul de pace, după care intrăm cu montajul literar. Ne-am înțeles? Putem începe? Și, Mihaela, te rog să ai grijă cum ții porumbelul, să nu-ți scape!

Mihaela este o fetiță blondă din clasa întîi, debutantă în spectacol. E însă foarte hotărîtă să-și facă rolul cît mai bine cu putință. S-a aplecat către pasăre și i-a șoptit ceva, numai de ea știut. I-a mîngîiat căpușorul moale de cîteva ori și au intrat împreună în scenă, ca doi actori experimentați. De un deosebit succes s-au bucurat, pe scena concursului artistic din Bacău, și formația de dansuri populare de la Școala generală din Scărișoara, și cele două formații corale ale Școlilor generale nr. 18 și 2 din municipiul Bacău, premiate la faza pe țară a Festivalului Național «Cîntarea României» cu locurile întîi și respectiv doi.

Două prietene

In timpul unei pauze de filmare, la Casa de Cultură din Sfîntu Gheorghe, am stat de vorbă cu două pioniere care, fără îndoială, erau bune prietene. Sînt din orașul Covasna și se numesc **Mariana Papuc** și **Emeșe Muszka.**

— Cum vă place programul prezentat de pionierii din județul vostru?

— Nu ne putem pronunța cu obiectivitate pentru că imediat după pauză vom apărea și noi pe scenă (Mihaela).

— Am crezut că sînteți doar spectatoare.

— Nu, dar emoțiile s-au risipit pentru că am făcut nenumărate repetiții și apoi am mai participat și în alți ani la concursuri artistice (Emeșe).

...Lor și celorlalți pionieri covăsneni, care au contribuit la realizarea acestui spectacol, li se cuvin cuvinte de laudă pentru sinceritatea și puritatea interpretărilor, pentru acuratețea execuției dansurilor populare specifice locului, pentru nota de voioșie și copilărie senină sub semnul bunăstării și păcii pe care a degajat-o, în ansamblu, programul prezentat de ei. Este, se pare, și opinia juriului republican care a acordat punctajul maxim — patru de zece — pentru spectacolul pionierilor din Covasna.

Sport!

Moderna sală polisportivă a Liceului de filologie-istorie din Sfîntu Gheorghe. Aici s-a desfășurat ultima probă a concursului «Călătorii spre viitor». Prima surpriză: ștafeta aplicativă de baschet este cîștigată de reprezentativa Covasnei. Să urmărim însă și meciul pentru cîștigarea căruia se acordă două puncte. Pe tabela electronică scorul indică 0—0. Arbitrii desemnați de Federația națională de baschet sînt din Tîrgoviște. Se trage la sorți terenul și... fluier de început al partidei

Partida, totuși, s-a încheiat după o luptă strînsă și deosebit de spectaculoasă în favoarea gazdelor, cu scorul de 32—27. Felicităm ambele echipe pentru frumoasa evoluție în «Călătoriile lor spre viitor».

*

Bănuim nerăbdarea cu care ați așteptat întîlnirea pe micul ecran cu echipajele județului Argeș și municipiului București. Ei bine, cunoșteam chiar în avansul întrecerii pe unii dintre... declarații lor suporteri: expediționarii din Covasna pentru... Argeș, iar cei din Bacău — pentru București!

Secvențe în dialog

Vă propunem să derulăm împreună filmul celor 9 «călătorii spre viitor» întreprinse pînă acum, pentru a ne reaminti cîteva secvențe din... istoria în plină desfășurare a acestui palpitant teleconcurs pionieresc.

TIMIȘ — HUNEDOARA: NEAȘTEPTATĂ RĂSTURNARE DE PRONOSTIC!

După startul cu brio în proba de istorie «Comorile patriei» — emoțiile se mai «condensaseră» fiindcă timișenii și hunedorenii demaraseră cu șanse egale în competiția tehnică.

Și — stop-cadru: pionierii-inventatori din Jimbolia-Timiș pledează cu argumente tehnice de necontestat pentru utilitatea și funcționalitatea mașinii de recoltat sfeclă simultan pe două rînduri, creată de ei. În replică egală, hunedorenii prezintă o ingenioasă mașină cu utilitate în minerit. Proba practică — realizarea contracronometru a unui montaj electronic nu dă nici aceasta posibilitate juriului să decidă un singur echipaj cîștigător. La egalitate de puncte concurenții «călătoresc» spre proba artistică și sportivă care amplifică emoțiile și... răstoarnă neașteptat pronosticurile telespectatorilor: cîștigă Timișul!

LA NUMAI 4 PUNCTE DISTANȚĂ... BRAȘOVUL CÎȘTIGĂ ÎN ÎNTRECEREA CU DÎMBOVIȚA!

Brașovul intra în competiția cu Dîmbovița recunoscut ca imbatabil pe două fronturi: tehnic și artistic și, într-adevăr, palmaresului pionierilor din Codlea și al celor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din municipiul Brașov i se adaugă în acest concurs încă un succes și o reconfirmare a valoroasei lor creații tehnice. Fără îndoială o sărbătoare a scenei și a micului ecran a oferit-o «Camerata Infantis». Dar amintiți-vă cît de spectaculoasă a fost partida de baschet, unde dîmbovițenii s-au dovedit ei de această dată imbatabili, cîștigînd detașat meciul cu echipa brașoveană. Avantajul de punctaj cumulat însă de Brașov la proba tehnică și cea artistică a decis victoria reprezentanților săi cu scorul de 94—90.

RECORDUL... RECORDURILOR: SUCEAVA 99 DE PUNCTE DIN... 100 POSIBILE!

Dintre numeroasele întreceri sportive care compun familia probelor atletice îndrăgite de pionierii celor două județe, biatlonul a fost cel ales să desemneze cîștigătorii în cadrul concursului «Călătorii spre viitor». Iată-i, deci, pe atleții și atletele din Mureș și Suceava în luptă cu metrii și centimetrii. Cele două probe ale concursului: săritura în lungime și cea în înălțime i-a desemnat cîștigători pe suceveni. Deci — rezultatul probei sportive 10—8. Pionierii din Suceava însă mai dețin un record demn de toată lauda. Pînă în prezent, în actuala etapă a concursului, ei au obținut pentru toate probele acestuia 99 de puncte din maximum 100!

VÎLCEA-SIBIU...

...o emisiune cu adevărat de vară, de bună dispoziție, diversă și chiar pitorească prin jocurile distractive propuse de participanți. Amintiți-vă și cît de greu a cîștigat județul Vîlcea în fața sibienilor care i-au concurat la cote foarte înalte în proba «Noi în anul 2000». Premiera tehnică pe care ne-a oferit-o în exclusivitate emisiunea «Călătorii spre viitor» — macheta casei științei și tehnicii realizată de pionierii sibieni. Ea are și ceva din domeniul «minunilor» din basme — de vreme ce, de pildă, un bazin de înot se poate metamorfoza (la semnalul unei... baghete magice(?!) în numai 15 minute (!) într-o fastuoasă sală de spectacole sau — dacă doriți — într-un impunător teren de sport. La această oră sîntem însă în măsură să vă furnizăm următoarea informație: Casa științei și tehnicii din Sibiu va «crește» la scara 1:1 anul viitor, cînd va începe construcția ei chiar după acest proiect.

TULCEA-GALAȚI — «CĂLĂTORIND SPRE VIITOR»... PE DRUMURI DE APE!

Prin tradiție Galațiul se aștepta să cîștige și de această dată proba de navomodele fiindcă, nu o dată, ei au deținut supremația în întîlnirile de anvergură republicană. Dar vecinii lor, tulcenii, le-au demonstrat că Dunărea, trecînd și pe la ei, i-a învățat să iubească și navele și sporturile nautice. Pionierii din Galați și Tulcea s-au întrecut la «canotaj» cu barcă... pescărească, în echipaje mixte și separat, fete și băieți. A urmat apoi un pasionant concurs de pescuit și jocuri distractive pe apă. Tulcenii spun că la pescuit ai nevoie și de noroc. Dar admițînd că peștele nu trage la orice pescar, la toate celelalte întreceri nautice, tot pionierii din Tulcea au cîștigat.

RITM, CULOARE, VOIOȘIE PE SCENELE CONCURSULUI.

Cîntecele și dansurile **Maramureșului** *au coborît în scenă cu întreaga lor sărbătoare de ritmuri și culori, întîlnindu-se cu cele la fel de pitorești și de vestite ale* **Năsăudului.** *A impresionat, de asemenea, ținuta artistică a formațiilor severinene și gorjene, însă nu putem să nu recunoaștem superioritatea tehnică a pionierilor reșițeni care, preocupați de acuta problemă a economisirii și găsirii unor noi izvoare de energie, au proiectat, deocamdată la scara machetei, o centrală pe șisturi bituminoase. Cîștigător: echipajul județului* **Caraș-Severin.** *Întîlnirea dintre județele* **Neamț** *și* **Harghita** *ne-a oferit o altă interesantă ipostază a «Călătoriilor spre viitor» prin întreg repertoriul cu care s-au prezentat în concurs.*

Ileana Pița
Emilia Teodoru

ÎN DIRECT - CU REDACTIA EMISIUNILOR TV PENTRU COPII ȘI TINERET

Interlocutorul nostru: Eugen Patriche, unul dintre realizatorii emisiunii «CĂLĂTORII SPRE VIITOR».

— Din edițiile difuzate pînă acum, care au fost cele mai interesante secvențe?

— *În cele nouă emisiuni realizate, adevărați «călători» spre viitor, pionierii tehnicieni au demonstrat că sînt și ei preocupați de rezolvarea unor probleme majore ale epocii noastre, cele mai multe lucrări referindu-se la economia de energie, căutarea unor noi surse energetice. S-au remarcat, de asemenea, aparatele și dispozitivele destinate agriculturii — un «ariçi» electronic pentru culegerea fructelor, un tractor multifuncțional, un «păstor» electronic precum și proiectele îndrăznețe ale unor obiective școlare pentru anul 2000. Spectacolele pregătite pentru proba artistică a concursului, intitulată «Sîntem primăvara țării», au antrenat valoroase ansambluri și formații artistice pionierești remarcate pe scenele Festivalului Național «Cîntarea României». Foarte interesantă s-a dovedit și proba sportivă, care a prezentat și o serie de jocuri cu profil de vacanță pe care le pot practica și pionierii telespectatori...*

— Ce vor putea urmări pionierii telespectatori în viitoarele emisiuni?

— *Caravana concursului nostru va străbate alte noi și interesante trasee, iar sosirea iernii va permite concurenților să desfășoare întreceri sportive pe gheață, pe zăpadă, drumeții montane. Dar, desigur, surprizele fiecărei emisiuni vi le vor dezvălui, de fiecare dată, participanții la concursul «Călătorii spre viitor». Invitîndu-i pe pionierii spectatori să-l urmărească, așteptăm în același timp sugestiile lor și dorim să-i întîlnim printre membrii viitoarelor echipaje concurente.*

ATELIER DE PRESĂ

CĂTRE SUBREDACȚIILE „CUTEZĂTORII" ȘI COLECTIVELE „SEMAFOR"

Promptitudinea este o calitate esențială a reporterului! Așteptăm cu deosebit interes să ne trimiteți în mod operativ scrisorile voastre conținînd știri, note, foiletoane, fotoreportaje și anchete inspirate din viața unităților sau detașamentelor pionierești din care faceți parte.

Cele mai reușite dintre lucrări vor fi găzduite în paginile revistei. Activitatea voastră gazetărească interesează în egală măsură și presa județeană sau centrală, precum și redacțiile emisiunilor de radio și tv pentru copii și tineret. Este o sugestie pentru a vă diversifica nu numai modalitățile de expresie gazetărească, ci și de a vă îmbogăți activitatea în noul an pe care-l începem.

Vă dorim mult succes! Și nu uitați: **în fiecare județ al țării — o activă subredacție «Cutezătorii»!**

Cutezătorii

COMPLETÎND ACEST TALON ȘI EXPEDIINDU-L PE ADRESA REVISTEI «CUTEZĂTORII», VĂ VEȚI ÎNSCRIE PRINTRE AUTORII NOILOR NOASTRE RUBRICI ȘI INIȚIATIVE. SE ACORDĂ DIPLOME «PENTRU CEA MAI VALOROASĂ PROPUNERE, PENTRU CEA MAI INTERESANTĂ IDEE».

TALON DE OPINII PENTRU 1982

AVEȚI CUVÎNTUL, DRAGI CITITORI!

1 *Ce ați dori să citiți în paginile revistei noastre în 1982?*

2 *Care vă sînt dorințele pentru emisiunile radio-tv ale anului 1982?*

3 *Opinii pe marginea revistelor și a emisiunilor care vi s-au adresat în anul pe care îl încheiem.*

Numele . . . . **Prenumele** . . . .

Scoala . . . . **clasa** . . . .

Localitatea . . . . **județul** . . . .

PRIETENII

Schiță de OVIDIU ZOTTA

Dudu Stoicilă reciti melancolic articolul din **Sportul.** «Păi da, oftă el, toți au noroc, toți se-ajung.» Nu era chiar un articol, ci mai mult o informație despre foarte tînărul boxer Gheorghe Gigeanu, dar nu dimensiunile unei scrieri sînt importante, ci ideile ei, și-acolo puteai citi negru pe alb expresii ca **un adevărat talent, o speranță indiscutabilă, stil caracterizat în primul rînd prin inteligență.** «Care inteligență? se miră Stoicilă. Că Gigeanu, ce să mai vorbim, e la fel ca mine. Da, dar poate că omul care a scris asta o fi observat la el ceea ce alții n-au băgat de seamă și-atunci reiese că nici eu nu sînt un oarecare!»

Tot recitind de la început pînă la sfîrșit și de la coadă la cap relatarea — pe care altminteri o învățase pe dinafară — uitase de tema pentru ora de română, o analiză sintactică. Lui Stoicilă nu-i plăcea operațiunea asta decît dacă o făcea altul, de exemplu Puiu Calomfirescu. Să-l tot asculți; ieșea la tablă și punea cîte-o frază lungă și încurcată într-o ordine desăvîrșită. În astfel de cazuri, Dudu Stoicilă își schimba părerea despre sintaxă, aproape că o admira, însă acest sentiment înălțător dura numai pînă în clipa cînd trebuia el însuși să se avînte într-o junglă sintactică. «Și dacă n-o fac? Aș putea să jur că nici Gigeanu n-o s-o facă. De cîte ori n-am pățit-o amîndoi pe chestia asta... Mă rog, el acum își poate permite, a ajuns mare și tare. Da' stai că în ultimul timp s-a iuțit băiatul și din punctul ăsta de vedere, răspunde la ore, l-or fi silit antrenorii, se zice că ei pun mare bază pe învățătură.»

Nimeni nu se așteptase ca Gigeanu să cîștige «criteriul juniorilor» la categoria lui. Se știa că merge la club, că se antrenează — dar cîți nu fac asta? Și deodată, surpriza: campion! El, pe care nimeni nu-l văzuse niciodată bătîndu-se, ba chiar trecuse ani de zile drept slăbănog și fricos. Ceea ce simțea Dudu Stoicilă nu era invidie, ci o nemărginită uimire. Stai în aceeași clasă cu unul ca tine, nu-i acorzi nici o atenție fiindcă n-ai de ce și, brusc, îl vezi copleșit de glorie!

Cam fără chef, atacă fraza dată spre analiză. N-avea altă cale. Cîndva, fuseseră doi care mai apăreau cu cîte-o temă nescrisă, el și Gigeanu. Acum riscul era prea mare, singur reziști mult mai greu în asemenea cazuri. Lucru greu, frază complicată. Noroc că-i dădu prin gînd să răsfoiască maculatorul unde descoperi că, la oră, profesorul analizase o frază compusă într-un mod asemănător. «Păi asta e! exclamă Dudu, încîntat. A vrut să ne dea un model. De-acum înainte o să am grijă să-mi iau notițe întotdeauna. Singura problemă ar fi ca Puiu Calomfirescu să nu mă mai facă să rîd. Lui îi convine, poate să scrie și-n același timp să facă bancuri pe cînd eu — ori una, ori alta.»

Coborî în stradă, dulce ostenit de efortul dus pînă la capăt. Știa că nu analizase sută la sută corect, dar era mulțumit că în mare parte lucrase acceptabil și-n orice caz făcuse tot ceea ce îi stătuse în putință. «Acum pot să-mi permit orice, am o oră întreagă la dispoziție. Ia să fac eu mai întîi o inspecție.» Știa că pe aleea dindărătul fiecărui bloc e ceva interesant. Într-un loc se juca în mod sigur fotbal, într-altul se făceau schimburi de timbre, într-altul cineva dichisea motorul mașinii. Să tot alegi.

Vechea lui obișnuință îl îndreptă însă către zona unde știa că-l poate întîlni pe Puiu Calomfirescu. Nu erau prieteni decît în capul lui Dudu. Pentru Calomfirescu puțini erau destul de buni ca să-i considere prieteni, totuși, Dudu, deși găsea normal acest lucru, mai trăgea nădejde.

— Ura, Dudică, să trăiești, îl întîmpină Puiu Calomfirescu, vino-ncoa, ce faci, care-i viața ta?

Dudu bîigui ceva la repezeală. Era emoționat, de obicei Puiu Calomfirescu abia îi răspundea la salut printr-un «noroc» grăbit și indiferent — iar acum îl pricopsise cu o grămadă de cuvinte amabile, și asta în public, fiindcă erau de față prietenii săi adevărați, Maricel Bunea, Ioniță Podoleanu, Florea Dan, cei mai buni din clasă — firește, în afară de el care nu putea fi comparat cu nici unul.

Buna dispoziție a lui Puiu Calomfirescu venea dintr-o veselie cam nervoasă; îi dăduse prin cap să verifice adevărul despre abia născuta poveste a lui Gigeanu.

— Eu nu cred că băiatul ăsta e mai tare ca noi. Maricele, tu l-ai tăvălit într-o iarnă de i-a intrat zăpadă și-n chiloți!

— Da, dar asta a fost acum trei ani, preciză Maricel.

— Ei, și? Anul trecut Ioniță l-a pus pur și simplu pe fugă, este, Ioniță?

— Corect, dar tocmai apăruse profesorul de serviciu, poate de-asta o fi șters-o Gigeanu.

Puiu Calomfirescu ridică din umeri:

— Ce să mai umblăm cu presupuneri! Trebuie să lămurim lucrurile: e sau nu e mai tare ca noi?

— Dar nu puteți sări toți pe el, se miră Stoicilă.

— Fii cuminte. Cum o să facem asta? Luptăm pe rînd. Cinstit, reglementar, fără patimă.

— Da, însă cine începe? zise Maricel. Că-i o problemă...

— M-am gîndit și la asta, am scris fiecare nume pe cîte un bilețel, tragem la sorți.

Puiu dădu la iveală o pungă de pufarin în care se aflau cîteva hîrtiuțe împăturite:

— Haideți, copii. Curaj! Vom afla imediat cine începe. E timpul ca Gigeanu să se întoarcă de la antrenament.

Întinse punga la întîmplare. Ioniță trase un bilet, îl desfăcu și-l arătă tuturor. Pe bilet scria «Dudu».

— Te invidiez, gloriosule! zise Calomfirescu, punînd punga înapoi în buzunar. Tu începi.

Gigeanu părea de neatins. Fiecare lovitură a lui Dudu nimerea ori în gol, ori era parată. Lui Dudu lucrurile începură să i se pară jucărie, mai ales că, la început, Gigeanu refuzase lupta. «Te pomenești că Puiu are dreptate!» își spuse Dudu, încurajat, și iuți ritmul brațelor. Toți îl încurajau cu clasicele «Hai, tu, Du-du!», «Plasează stînga!» «Du-te acum cu dreapta!» De cîteva ori, Dudu simți foarte aproape de obraji pumnii enormi, roșcovani, osoși ai lui Gigeanu însă numai atît. El, în schimb, reuși într-un tîrziu să-și atingă adversarul în colțul gurii. Un firișor purpuriu răsări pe buza de jos a lui Gigeanu, care făcu un pas înapoi și-și scoase batista tamponînd locul loviturii:

— Gata, propun să terminăm. Ai cîștigat.

Lui Dudu nu-i venea să creadă. Atît de ușor fusese?! Extraordinară descoperire: Puiu avusese dreptate; el, Dudu era mai tare decît campionul. Dar nu putea să pună stăpînire singur pe atîta bucurie.

— Stai, Gigene, zise el, încîntat și prietenos, că mai așteaptă și alții. Puiu are niște bilețele, urmează o nouă tragere la sorți. Puiule, scoate punga!

— Ce bilețele? Care pungă? Cum adică, tragere la sorți? se miră Gigeanu.

Puiu Calomfirescu duse mîna la buzunar fără să umble înăuntru.

— Am avut și noi o idee... o joacă... dar acum e tîrziu, amînăm.

— De ce? zise Dudu. E atît de simplu! Mi-ar părea rău să n-aveți și voi ocazia.

— Lasă, Dudule, că mai există și lecțiile, spuse Puiu, neașteptat de sever. Păi noi nu mai învățăm azi, ne ținem de aiureli?

Gigeanu, părînd că nu înțelege și nu dă importanță acestei discuții, se aplecă pentru a-și lua sacul de sport dar, brusc, cu o rapiditate uluitoare, făcu un salt și trase punga înainte ca Puiu să-și fi dat seama ce se întîmplă.

— Vreau să păstrez ca amintire bilețelele acestea, zîmbi Gigeanu. E o treabă amuzantă.

Deodată, se posomorî. Pe măsură ce desfăcea bilețelele, devenea tot mai întunecat.

— Măgari puteți să mai fiți, oftă el. Dudule, hai să ne vedem de treabă, ăștia nu merită să le faci cinstea de a rămîne cu ei.

Pe **toate** bilețelele era scris același nume: «Dudu».

— Adică orice bilet s-ar fi tras, nimeni n-ar fi ieșit în afară de mine!?

— Eu n-am știut asta! strigă uluit Maricel.

— Habar n-am avut. Pe cuvînt! zise Ioniță, roșind.

— Nici eu! bombăni Florea Dan. De ce ai făcut asta, Puiule?

— Ca să vă protejez, deștepților! se răsti Puiu. Sînteți prietenii mei. N-am vrut să fac experiența pe spinarea voastră. Cu Dudu e altceva. A înghițit destule în viața lui. Ce vă uitați așa la mine? Credeți că sînt fricos? Sau laș? Gigene, acum lupți cu mine. Fie ce-o fi. În gardă!

— Nu meriți, zîmbi disprețuitor Gigeanu. Mai bine du-te acasă și gîndește-te la ce e în capul tău.

Puiu strigă scos din sărite:

— Ioniță, Maricele, Dane, sînteți martori că refuză lupta! Îi e teamă de mine! Uitați-vă bine ca să puteți povesti asta tuturor!

Ei însă o luaseră fiecare într-altă parte, dispărînd printre mașinile din parcaj. Puiu Calomfirescu dădu fuga să-i aducă înapoi, dar nu mai știa după care să se ia, alerga năuc și confuz ca într-un labirint.

Gigeanu îl luă pe după umeri pe Dudu:

— Haidem, bătrîne. Asta-i viața. De cînd se zice c-aș face oarecare isprăvi în box, apar mereu tot soiul de tipi care n-au altă treabă decît să se măsoare cu mine. I-aș pune eu la punct dar nu e voie! Dacă află antrenorul mă dă imediat afară din club. Ai văzut și tu: trebuie ori să mă prefac că fug, ori să mă apăr și s-o încasez.

— Îmi pare rău că te-am lovit.

— Sînt antrenat, pot să rezist la de-o sută de ori pe-atît. Tu ți-ai făcut analiza aia sintactică? (Dudu înclină afirmativ din cap.) Atunci invită-mă la tine. Am tot încercat s-o croșetez aseară, dar mă tem că mi-a ieșit cu noduri. Aș vrea să comparăm caietele.

— Păi nici eu nu sînt sigur că mi-a ieșit bine! Discută și tu cu unul mai pricopsit.

— Lasă, Dudule. Tu ce crezi, n-am putea să ne ajutăm unul pe altul chiar dacă nici unul din noi doi nu-i o stea a catalogului? Eu cred că se poate.

COPIII LUMII DORESC PACEA

Versuri: TIBERIU UTAN
Muzica: ION RĂDULESCU

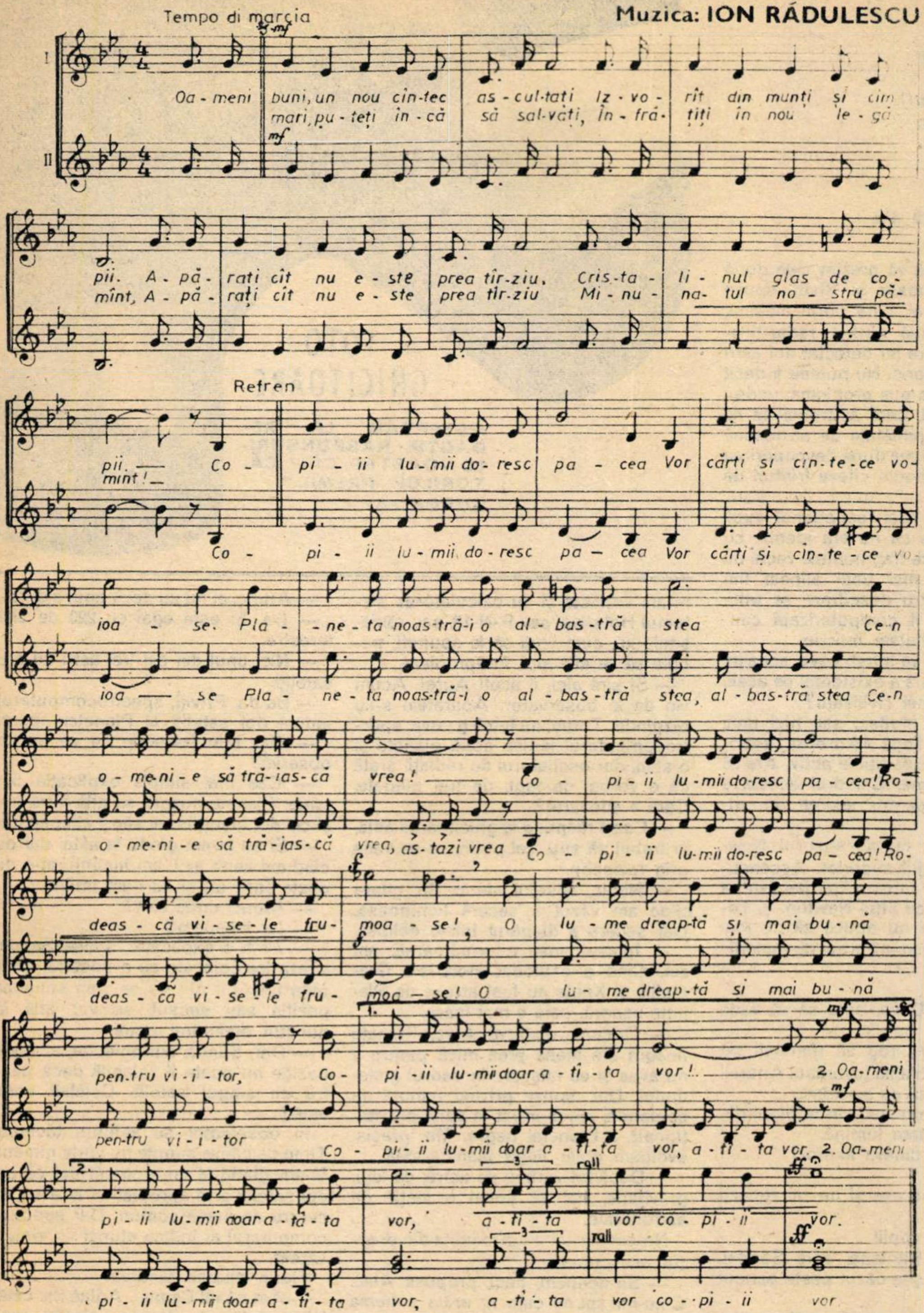
Tempo di marcia
I
II
mf
Oa - meni buni, un nou cîn-tec as - cul-tați iz - vo - rît din munți și cîm-
mari, pu - teți în - că să sal-vați, în - fră - țiți în nou le - gă-
pii. A - pă - rați cît nu e - ste prea tîr-ziu. Cris-ta - li - nul glas de co-
mînt, A - pă - rați cît nu e - ste prea tîr-ziu Mi - nu - na - tul no - stru pă-
Refren
pii. — Co - pi - ii lu - mii do - resc pa - cea Vor cărți și cîn - te - ce vo-
mînt! —
Co - pi - ii lu - mii do - resc pa — cea Vor cărți și cîn - te - ce vo-
ioa - se. Pla - ne - ta noas - tră - i o al - bas - tră stea Ce-n
ioa — se Pla - ne - ta noas - tră - i o al - bas - tră stea, al - bas - tră stea Ce-n
o - me - ni - e să tră - ias - că vrea! — Co - pi - ii lu - mii do - resc pa - cea! Ro-
o - me - ni - e să tră - ias - că vrea, as - tăzi vrea Co - pi - ii lu - mii do - resc pa — cea! Ro-
deas - că vi - se - le fru - moa - se! O lu - me dreap - tă și mai bu - nă
deas - că vi - se - le fru - moa — se! O lu - me dreap - tă și mai bu - nă
pen - tru vi - i - tor, Co - pi - ii lu - mii doar a - ti - ta vor! — 2. Oa - meni
pen - tru vi - i - tor Co - pi - ii lu - mii doar a - ti - ta vor, a - ti - ta vor. 2. Oa - meni
pi - ii lu - mii doar a - ti - ta vor, a - ti - ta vor co - pi - ii vor.
pi - ii lu - mii doar a - ti - ta vor, a - ti - ta vor co - pi - ii vor
rall
ff

DACĂ ȘI STELELE...

ATINGÎND PLANETA VENUS,
CUVÎNTUL „PACE“
S-A RASFRÎNT CĂTRE PĂMÎNT

(Ziarele)

Dacă și stelele,
în veci depărtatele stele,
pe creanga veciei arzînd;
dacă și stele
a căror inimă nimeni n-a auzit-o bătînd,
a căror cerească anatomie nici o radiografie
n-o știe încă;
dacă și ele,
luminătoare fără viață,
brăzdînd rotitoarele spații —
cu-același cuvînt — ecou ne răspund,
atunci, blestemată să fie inima care,
auzindu-l de mii de ori aici pe pămînt,
n-are urechi de-auzit
și-n muțenie ascute
cumplite pumnale!

VASILE NICOLESCU

SPIRITUL PĂCII

Prof. univ. dr. DUMITRU MAZILIU

Pacea — concept cu multiple și profunde rezonanțe, evocată în scrierile tuturor timpurilor, în ample analize filozofice sau politico-juridice, ori elogiată în proză sau cîntată de poeți, negociată în luxuriante cabinete diplomatice, în urma unor încrîncenate confruntări militare — se află în aceste zile ale sfîrșitului și începutului de an, mai mult ca oricînd, în gîndurile și faptele noastre, în preocupările cotidiene a milioane și milioane de oameni. În Europa și în America, în Asia și în Africa, pretutindeni în lume, oamenii simt nevoia păcii, unei păci trainice — garantată pentru toate ființele Planetei, pentru generațiile prezente și viitoare, pentru liniștea muncii, creației noastre spre mai bine.

Intensitatea fără precedent a spiritului și acțiunilor de pace se explică prin înțelegerea pericolelor de război, mai concrete, mai imediate și, tocmai de aceea, mai îngrijorătoare ca oricînd. Iar pentru noi, europenii, aceste pericole au o rezonanță sporită, deoarece — după cum preciza Institutul Internațional pentru cercetarea problemelor păcii de la Stockholm — nimic nu îngrijorează mai puternic ca cele 15 000 încărcături nucleare amplasate pe continent, ca cele 2 452 rachete intercontinentale, ca cele 1 803 rachete instalate pe submarine, 505 bombardiere strategice, 24 000 de avioane de luptă, 4 500 de nave de război, din care 67 crucișătoare și 240 distrugătoare, 91 270 de tancuri și 56 400 de tunuri. Și cum să nu fim îngrijorați, cînd o singură salvă a celor 24 de rachete nucleare cu rază de peste 7 000 km, care se află la bordul unui submarin de tipul celor ce patrulează în apele din jurul țărmurilor continentale ar putea transforma într-un deșert radioactiv o suprafață de trei ori mai mare decît cea a bătrînului nostru continent?

Fiind conștienți de pericolele catastrofale ale războiului, ne intensificăm acțiunile noastre de pace, făcînd tot ce depinde de noi ca rațiunea să învingă, iar «echilibrul» terorii să fie înlocuit cu echilibrul încrederii, în respect reciproc și cooperare. O nouă conștiință se afirmă tot mai puternic, se confruntă — tot mai ascuțit — spiritul luminos al păcii cu cel întunecat al războiului; argumentele înțelegerii, destinderii și conlucrării stăruie pretutindeni în amplele demonstrații de pace a milioane și milioane de oameni. Un NU hotărît holocaustului atomic; o voință fermă de pace exprimă organizații și mișcări de cele mai diferite convingeri, reunite de spiritul atotcuprinzător al păcii, de dorința fierbinte de a apăra viața și liniștea tuturor oamenilor. În acest impetuos șuvoi al rațiunii, glasul poporului nostru, al președintelui țării s-au făcut auzite și ascultate pe toate meridianele globului. Inițiativele de pace ale tovarășului Nicolae Ceaușescu reprezintă o contribuție excepțională la găsirea căilor celor mai potrivite pentru depășirea încordării, neîncrederii și suspiciunii și reluarea cursului destinderii și conlucrării în Europa, în întreaga lume.

Iar acum — la cumpăna dintre ani — ne exprimăm convingerea că lupta noastră, lupta a milioane de oameni ai Terrei va face ca rațiunea să triumfe și pacea, bunul cel mai de preț al omenirii, să renască nădejdile în ziua de mîine, mai calmă, mai bună, mai prosperă, prin rodul minții și brațelor noastre, al inteligenței și priceperii voastre — tînăra generație a țării!

RACHETA FANTEZIEI — RACHETA CUTEZĂTORILOR!

Marele concurs de idei tehnice, proiecte de anticipație,
literatură științifico-fantastică și desene
s-a încheiat.
Juriul și-a făcut datoria, acordînd numeroase premii
(lista lor completă apare în nr. 12/1981
al revistei «Start spre viitor», inițiatoarea concursului).
Publicăm în pagina de față fragmente din micul roman
«Copiii de peste ani-lumină»
de elevul Laurențiu Nistorescu din Lugoj —
Premiul I la secțiunea literară a concursului.
Alte scrieri premiate vor apărea în numerele viitoare ale
revistei noastre.

COPIII DE PESTE ANI-LUMINĂ

PREMIUL I

(fragment)

La orizont mijeau zorile. Roșu-portocaliu, Soarele îmbrățișa cu privirile-i de foc Pămîntul ce își urma calea în infinit.

Adia ușor un vînt răcoros.

Era devreme? M-am uitat prin teleceascop ora 6. N-ar strica să mă grăbesc.

Mi-am luat șapca, am ieșit în hol și am alunecat pe spirală pînă la parter. Am sărit în aerocicletă**) și am pornit-o înspre Florin. Acolo trebuiau să vină și ceilalți.

— De ce-ai întîrziat?

— S-a anunțat la electrograf că «Aurora» va cerceta, în expediția pe care o va face, planetele Misterioasa și Visul... Dar unde sînt planetele astea?!

— De unde să știm? Las' că aflăm noi la cosmodrom.

— Uite-o pe Dana!

— Ce caută aici?

— Să ne ferim de ea, că dacă află ceva, nu mai ajungem noi pe navă... Sanda, ia vezi, vine hidrobuzul?

Sanda se uită de-a lungul canalului.

— Vine, acum. Viorele, unde-ți lași aerocicleta?

— La Florin în garaj.

Florin se grăbi să reducă ușa. Am băgat repede aerocicleta în garaj și ne-am urcat în hidrobuz.

Peste cîteva minute coboram.

— Cum intrăm?

— Pe intrarea principală. Are Florin o idee.

Florin ne explică ce voia. Trebuia să ne prezentăm ca reporteri ai unei gazete liceene. El avea aparat foto, carnete aveam eu, iar Daniana scoase din poșetă un autografonic. Improvizația era destul de bună.

— Dar e cam departe. Șapte kilometri — o oră de drum.

— Nu-i nimic, răspunse Florin. Va coborî un dirijabil să-i ia pe tinerii de-acolo, arătă el spre piața apropiată. Ne strecurăm și noi printre ei.

Astfel am ajuns la intrarea principală.

— Sîntem un grup de reporteri. Reporteri de la Liceul 38; ne interesează «Aurora». Și echipajul ei.

— Dar ați mai fost și săptămîna trecută! Nu s-a schimbat nimic, spuse, nedumerit, tovarășul Andrei.

— Păi... încercă Aurel.

— Azi-dimineață s-a anunțat scopul expediției, dar nu știm nimic despre cele două planete.

— A, veniți atunci. Vă explic, doar să pornesc robotul de pază. Veniți cu mine. Mergem cu mașina.

— Și acum să vă prezint cele două planete, Misterioasa și Visul, spuse tovarășul Andrei, cînd porni mașina. In 2018, continuă dînsul, radar-telescoapele noastre au detectat doi aștri fără lumină proprie. Nu puteau fi decît planete. Dar s-a pus problema: unde-i steaua centrală, care ar trebui să se găsească la o jumătate de an-lumină de Soare? La o lună după descoperirea lor, s-au recepționat cîteva frînturi de mesaj, care n-au putut fi descifrate. Un alt mesaj a fost recepționat după 18 ani. Se pare că nu era identic cu primul, deoarece fragmentele vechi nu corespundeau nici unui alineat din noul text. Pentru descifrare se utilizează rețeaua II computerizată centrală, dar rezultatele întîrzie.

— Aș vrea să vă întreb ceva: aceasta e o dovadă sigură a existenței pe acele planete a vreunei civilizații?

— Una, mai multe... sau nici una. Dar am ajuns lîngă «Aurora», astronava cu două expediții la activ. Are 38 de metri înălțime. Cilindrul acesta e un motor-tip pentru ieșirea din atmosferă.

Ne-am urcat cu ascensorul Newton pînă la etajul superior. Ascensorul se întoarse într-o clipă jos (vorba ceea: a pornit cu liftul Newton...). Tovarășul Andrei nu apucă să ne mai spună nimic, fiind întrerupt de melodia portfonului.

— Alo, da!

— O fetiță, Dana, cere să vă vadă urgent.

— Imediat! Vă rog să rămîneți pe platformă, ne solicită tovarășul Andrei.

— Se putea să nu se-ntîm...

Mă oprii, pentru că prin hubloul din fața mea se zărea lumină.

— A aprins cineva lumina!

— Repede!

— Am împins ușa și ne-am repezit în astronavă.

— Atenție, copii!

Prea tîrziu. Daniana, sora Sandei, s-a împiedicat și a căzut peste panoul de comandă.

Ceva se învîrtea repede, mai repede, asurzitor, dar creierul refuza să mai asculte. Am căzut pe podea, apoi...

Căzînd peste pupitrul de comandă, Daniana a declanșat comenzile de pornire. Zburînd cu o viteză apropiată de cea a luminii, echipajul de copii, completat cu tînărul Alec, practicant-cosmonaut care se afla la bord în momentul decolării, cercetează nava și învață s-o conducă. După mai multe aventuri, iată-i ajunși la sistemul astral Holariss.

De fapt, nici nu eram siguri că am ajuns acolo. Prin telescop nu se vedea nimic, oscilatorul de radiații indica ceva ce putea fi luat cu siguranță drept radiație primară sau de fond, iar spectrocomputerul era parcă hotărît să nu dezică celelalte aparate.

— Am calculat bine, n-am greșit nimic, am reluat calculele, ba chiar m-am verificat și cu calculatorul: sistemul Holariss, sau P-N-13, sau rămășițele lui, cum vreți să le spuneți, trebuie să se afle aici, în apropiere.

— Și sînt aici, îl scuti Aurel. Acum vin de la observator. Aparatele s-au răzgîndit. Totuși nu înțeleg ceva: spectrocomputerul indică două planete și o stea, dar oscilatorul de radiații arată că e vorba, de fapt, de trei planete. Care e adevărul?

— Ca să răspund la ghicitoarea asta, ar trebui să știu, cel puțin, ce se vede prin telescop.

— Nimic, absolut nimic. Ba, cîteva clipe am văzut o seceră luminoasă. Dar secera a dispărut într-o eclipsă.

— Ipoteza mea e următoarea, am zis. Cînd a explodat Holariss, Gramallia și Xanta au fost atrase de Planeta neagră, care e mai mare.

— Oricum, observă Alec, Planeta neagră are masa prea mică pentru a nu avea și ea mișcare în cadrul sistemului. Dar, spuse privind panoul de comandă, am și intrat în zona gravitațională a Planetei negre. Mai precis, evoluăm chiar lîngă planeta-stea.

— Dacă tot vorbim de astre, de legi, gravitație, hai să ținem o lecție de astronomie.

Ne-am așezat lîngă măsuța din dreptul telescopului.

— Să-ncepem, deci, propuse Alec. Cine-mi spune cum ar arăta schema sistemului în care ne aflăm?

Am încercat eu:

— Planeta neagră ar juca rolul astrului central; deci se va găsi într-unul din focarele elipsei Granalliei. Și al Xantei.

Alec nu fu prea încîntat:

— Doar am convenit sus că Planeta neagră nu e de mărimea unei stele și că are mișcare proprie în sistem. Așa că schița ta nu-i corectă. Mai ales dacă ținem seama că Xanta și Gramallia au împreună masa ceva mai mare decît Planeta neagră. Schița corectă ar arăta altfel: toate trei planetele evoluează în jurul unui centru comun, mai apropiat de Planeta neagră și mai depărtat de Xanta.

— Asta înseamnă că ele își vor păstra mereu această poziție una față de cealaltă?

— Da.

— Atunci ei nu au decît anul sideral

— Da. Și este egal cu 220 de zile terestre.

— Nici unul din cei trei aștri nu are sateliți.

— Ba da. Priviți, spectrocomputerul indică doi sateliți ai Planetei negre.

— Dar prin telescop de ce nu se observă?

— Cea mai simplă explicație din lume: Planeta neagră se află între noi și cei doi însoțitori ai săi; îi eclipsează.

— Și eu m-am gîndit la asta, dar de cînd am venit aici, am înconjurat-o de peste șase ori și nu i-am întîlnit.

— Atunci unde sînt?

— Iar începem?

— Ar fi o explicație, spuse Sanda: viteza lor coincide cu a noastră, deci, atîta timp cît noi nu ne vom schimba poziția sau sensul, se vor afla în punctul diametral opus.

— Dar, Sanda, am obiectat, această poziție nu poate fi valabilă decît pentru un singur satelit. Celălalt unde este?

În observator se așternu tăcerea. Timp de cîteva minute nu vorbi nimeni. M-am gîndit la un moment dat că cei doi sateliți ar fi apropiați și ar avea un centru de masă comun. Dar spectrocomputerul ar indica atunci un singur satelit.

Florin sparse tăcerea:

— Am găsit! Ba nu... Adică da: celălalt satelit al planetei sîntem noi, «Aurora»!

— În ce capcană am căzut, rîse Alec. Mai ales eu! Am uitat cele învățate la facultate, și anume că spectrocomputerul înregistrează ca satelit orice corp cu masă apreciabilă care se rotește în momentul respectiv în jurul planetei respective...

— Aflîndu-se într-o poziție «respectivă» și avînd o viteză și un sens de asemenea «respective», care nu permit observarea reciprocă.

Ne-am uitat la Daniana: era foarte serioasă, cel puțin așa voia să pară. Poate că tocmai faptul acesta ne-a făcut să izbucnim într-o cascadă de risete.

LAURENȚIU NISTORESCU
Lugoj

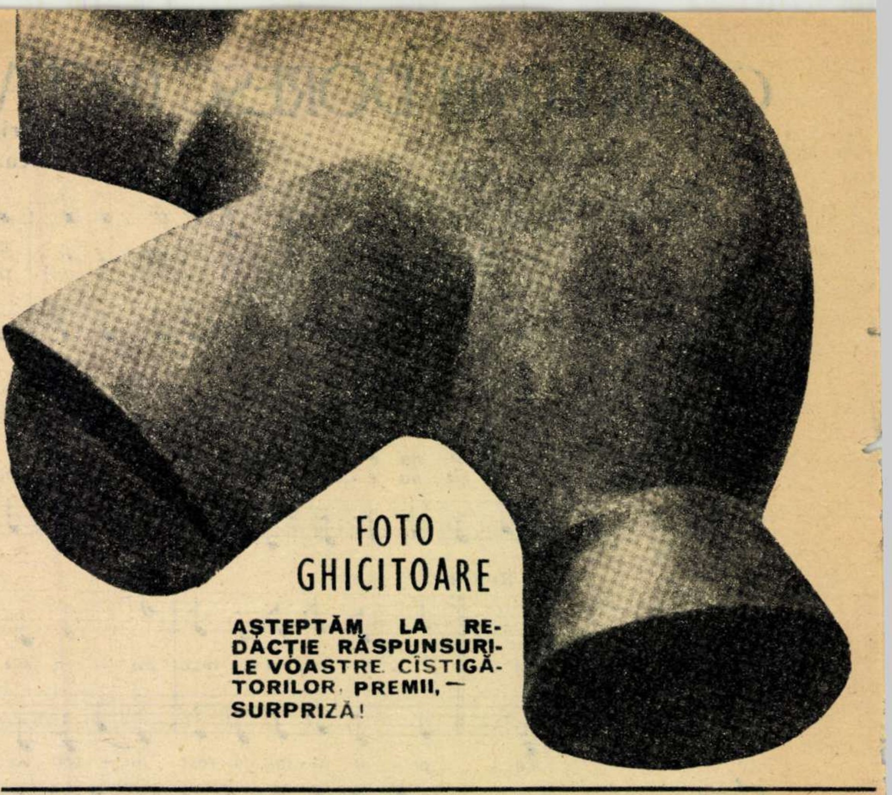

FOTO GHICITOARE

AȘTEPTĂM LA REDACȚIE RĂSPUNSURILE VOASTRE. CÎȘTIGĂTORILOR PREMII, — SURPRIZĂ!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2						X				
3							X			
4				X					X	
5			X		X					
6						X				X
7							X			
8		X			X			X		
9	X					X				
10			X							X
11					X		X			
12				X						

La mulți ani!

ORIZONTAL: 1) Traditionala urare de Anul Nou (3 cuv.). 2) Multă fericire, sănătate și noroc! De un an sau mai mulți. 3) Pregătit pentru carnaval. Un mileniu! 4) Piesă la războiul de țesut. Una din cele douăsprezece ale anului. 5) Negație. Pahare înalte. 6) Emanată de bucatele pregătite pentru masa festivă. Uniunea Astronomică Internațională (abr.). 7) «Felicitări» hazlii în «plicuri» de bun gust. Oraș în estul R.P. Chineze. 8) Primele din alfabet. Vasile Cotescu. Tănăsescu Doru. 9) Mamă a tuturor și a naturii în mitologia egipteană. Afluent al Rinului. 10) Acela. Se stinge cînd Anul Nou preia ștafeta de la cel vechi. 11) La mulți ani odată (fem.). Ață. 12) Păcălit (fig.). Potrivit datinii acestui popor, modul în care este absorbită sarea de către două cepe crestate si scobite, la ora 24 în ajun de An Nou, poate ajuta la stabilirea prognozei meteorologice a anului care începe...

VERTICAL: 1) Luminițele din pomul de iarnă. Mulți, mulți ani. 2) Făcută cu plugușorul. Stîrnește rîsul. 3) Aranjată festiv și îmbelșugată în cinstea Anului Nou. Plantă erbacee de nutreț. Radu Soare. 4) Vînătoare cu gonaci (reg.). O gazdă care știe să primească. 5) Sincer. O carte mare! Încep surprizele. 6) Cerneală neagră. Timp istoric. Localitate în S.U.A. 7) Într-o clipă! 1982, care bate la ușă. La doi ani sînt cîrlani, iar la trei ani sînt tretini. 8) Publicație a revistei «Cutezătorii» la sfîrșit de an. Creez veselie și antren. 9) Instrument muzical a cărui faimă a fost dusă în întreaga lume de Gheorghe Zamfir. Petrece de minune (fem.). 10) Numără anii la arbori. Stropite. Sărbătoritul acestor zile.

DICȚIONAR: UAI, HASU, AARE, MAE

CÎȚI TRIFOI GĂSIȚI ÎN DESENUL DE MAI JOS?

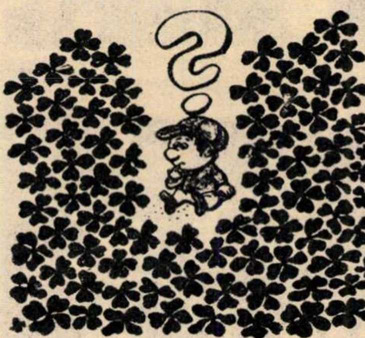

CLUBUL Logicienilor

Prezintă Edmond Nicolau

Răspuns la problema din numărul 45.

«Dragul meu nepot,

Un bun conducător merge astfel cu vehiculul, încît să ajungă la stop mereu pe verde. Ce rost are să se grăbească între stopuri, pentru a aștepta apoi pe roșu?

Tu pleci pe verde de la un semafor și trebuie să ajungi la următorul tot pe verde. Deci viteza ta v, trebuie să fie astfel încît distanța de 400 m să fie parcursă într-un număr întreg de minute: $400/v=n$, unde n este exprimat în minute. Pentru $n=1$, avem $v=400$ metri/minut $=400\times 60$ metri/oră$=24$ km/h. Pentru $n=2$, viteza scade la 12 km/h, iar pentru $n=3$ la 8 km/h. Eu cred că viteza de 12 km/h e convenabilă: nici nu te grăbești, nici nu mergi prea încet.

Cu drag și te rog să-mi mai scrii.
Unchiul tău.»

RIGLA

— De ce pui rigla cînd în picioare, cînd culcată pe masă?

— Pentru că poziția verticală e posibilă, dar instabilă; la cea mai mică trepidație, creionul cade.

— Dar care e regula generală?

— În mod firesc, sistemele mecanice tind să ajungă într-o poziție în care energia lor potențială să fie minimă.

— Dacă nu mă înșel, spunem că un corp are energie potențială atunci cînd poate produce un lucru, poate efectua ceva, nu e așa?

— Exact. Dar iată care e problema: Am o riglă dintr-un material oarecare și de secțiune pătrată. Cum va sta ea dacă o introduc într-un lichid? Presupunem că rigla e de lemn și stă pe jumătate într-un lichid mai puțin dens ca lemnul.

Răspunsul într-un număr viitor.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

SOLIE DE FRUMUSEȚE

(urmare din pag. 16)

de dorința de-a afirma tezaurul strămoșesc, colegii lui Florin Bodea pe lingă iubirea de brazi și creșterea animalelor, pe lîngă eforturile susținute de-a fi cît mai buni la învățătură, au înțeles să se pregătească și să participe la actuala fază a Festivalului Național «Cîntarea României» în postura de culegători de folclor maramureșan. Această preocupare, pe cît de nobilă pe atît de patriotică și de rară frumusețe, se adaugă celorlalte moduri de-a participa la acest festival cum ar fi: munca din atelierele tehnico-aplicative, participarea la activitățile cultural-artistice din școală, întîlnirile și dialogurile purtate cu muncitorii, tehnicienii și minerii din localitate, tovarășii: Timiș Nicoară, Ioan Danci, Petre Țentra deținători ai trofeului «Diamant de Maramureș». Iată, așadar, preocuparea de-a culege și valorifica folclorul se adaugă la multe altele tot atît de valoroase. Adriana Marusceac din clasa a V-a știe să interpreteze deja baladele «Dăscălița», sau «Maramureș plai de flori», Nicușor Danci din clasa a VII-a a cules balada «Toma Alimoș», iar Ileana Mihali, Marcian Bodea, Lupa Timiș, Adriana Hanțig interpretează cîntece populare, monologuri vesele și snoave. Sosiți la București cu propriile lor rezultate, copiii din Maramureș au ținut să facă întregii capitale, patriei întregi și urarea:

Cu sufletul curat și blînd
Veniți, veniți cîntînd
Să fie rodnic Anul Nou
Și pace pe pămînt
Să crească pruncii sănătoși
Să fie năzdrăvani;
Voi oameni buni și muncitori
Mulți ani, mulți ani, mulți ani»..

Cititori consecvenți și colaboratori ai revistei «Cutezătorii» acești inimoși talentați și harnici pionieri, au ținut să adreseze urări și redacției noastre, așa încît, cu dragoste și prietenie, au vizitat «Casa Scînteii» — ocazie cu care redactori și graficieni, ziariști și reporteri s-au întreținut cu acești oaspeți atît de plăcuți.

INVENTICA B.D.

Pionierii, mai jos menționați, cîștigători ai concursului Inventica B.D., sînt rugați să trimită de urgență adresele lor la redacție: Lucian și Adrian Hubler, Valeriu Nițu, Radu Cătăniciu și Laurențiu Nistorescu, Bogdan Prejoianu, Kiraly Vilmos.

ABONAȚI-VĂ LA „CUTEZĂTORII"!
LA OFICIILE POȘTALE SE PRIMESC ABONAMENTE PENTRU LUNA IANUARIE 1982

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Redactor responsabil de număr:
ELENA MĂNESCU

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scînteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex 11226, București.

16 PAGINI, 2 LEI

Index 41633

NICULAE STOIAN 9

Plugușor cu horiovă și urări

Bună vremea, la fereastră
Gospodari ca dumneavoastră,
Că-nnoindu-se văleatul
O pornirăm cu uratul,
Să vă zicem cu tot zorul
După datini, plugușorul;
Și nu unul oarecare,
Ci cu brazda cea mai mare;
Cînd vom da o dată roată
Să cuprindă Țara toată,
Cîtu-i România,
Carpații cu glia,
Satele, orașele,
Schimbîndu-și făgașele,
Și oamenii, mai cu seamă
Cîți pe-aici români se cheamă
Ce s-au înfrățit prin ani
Cu maghiari și cu germani
Și cu încă alte neamuri,
Trunchi cu-același rod în ramuri,
O patrie și-un popor,
Ca un brav conducător,
NICOLAE CEAUȘESCU
Ce cu toți, uniți, cinstescu-l!
Viața-n sănătate-l țină,
Și-n puterea lui deplină,
Tot nepregetînd cu anii,
Nici la greu nici la strădanii,
Ca și-n anul care-acum
Își încheie-un falnic drum,
Pe de laturile sale,
Se înalță mari portale,
Către fabrici și uzine
Ce produc mereu mai bine;
Spre grădini și spre ogoare,
Tot mereu mai roditoare;
Spre mulțimea de palate,
Trainic și frumos durate,
Ca tot omul ce muncește
Să trăiască omenește.
Sărbătorile de iarnă,
Drum și mai măreț s-aștearnă,
De argint și de mărgean,
Că sosește noul an,
Anu-n care își deschid
Inimile toate floarea
Să cinstească sărbătoarea
Gloriosului partid,
Și cît țara se întinde
Tot răsună de colinde
Ce le-au înnoit cu anii
Muncitorii și țăranii,
Toți cîți sîntem fiii muncii.
De la cei mai fragezi, pruncii.

*

Anul Nou
Cu fericire
Vă dorim
Și cu-nflorire
Ca merii,
Ca perii,
În mijlocul verii!

Anul Nou
Cu sănătate,
Că-i mai bună
Decît toate;
Vă fie
Tărie
Traiu-n omenie!

Anul Nou
Cu-mbelșugare
Și cu spor
La fiecare;
Norocu-n
Tot locul
Să-și aibă sorocul!

Anul Nou
Cu voie bună
După datina
Străbună
La casă,
La masă,
Ca-ntr-o zi aleasă!

SOLIE DE FRUMUSEȚE

O noapte întreagă au călătorit cu trenul prin cîmpii și prin troiene, printre munți și peste rîuri, de la cel mai de nord capăt al țării, tocmai din Maramureș, ca să ajungă în centrul Capitalei cu... o mulțime de frumuseți și daruri pentru bucureșteni și pentru telespectatori. Mici de-o șchioapă, înalți cît ușa, rumeni la față și luminoși, micii maramureșeni îmbrăcați în costume de-o frumusețe rară, făcute de ei înșiși după moda strămoșească, purtînd căciuli și sumane, parcă preluate de la daci, ei veneau să vestească și în Capitala țării că «semne bune anul are». Florin Bodea, pionier în clasa a VIII-a, ne mărturisește că la ei în școa copiii, cu mic, cu mare au i medii frumoase la învăță n-au uitat că... «vine, vine primăvara» și că cele 30 de oi, nutriile, iepurii și porumbeii ce le sînt sub îngrijire și creștere se pregătesc cu optimism să întîmpine anotimpul florilor, încă din miezul iernii. De altfel, și livezile s-au lărgit cu încă 1500 de cireși și 300 de nuci, iar pădurea a fost plantată cu nici mai mult nici mai puțin de... 1982 de puieți de brad! Tot Florin ne spune că acestei cifre simbolice i se adaugă 1982 de trandafiri însoțiți de 1982 urări de pace din partea pionierilor de la Borșa tuturor oamenilor de pe pămînt.

Harnici și isteți, talentați și plini

Ion Crînguleanu

(continuare în pag. 15)

Plugușorul

Aho, aho, copii și frați,
Stați puțin și nu mînați
Și pe mine m-ascultați!
Mîine anul se-nnoiește,
Plugușorul se pornește,
Plugușorul drag al păcii,
Muncii, solidarității.
'82 ce va veni
S-aducă doar bucurii.
Celor care ne conduc
Și-nspre bine ei ne duc,
Să le-aducă sănătate,
Fericire, spor la toate,
Noi succese-n munca lor,
Glas să dea dorințelor.
Ia mai mînați, măi flăcăi,
Si porniți din bice, măi,
Hăi, hăi, hăi!

Cei care muncesc pe cîmp
Și recolta drag-o strîng,
Să aibă zile senine
Doar de fericire pline.
Cîmpul de-l prefac în aur
Viața le va fi tezaur.
De belșug și bucurie.
De aceea le urăm lor
Noi progrese-n viitor.
Ia mai mînați, măi, flăcăi,
Și sunați din zurgălăi,
Hăi, hăi, hăi!

Celor ce lucrează-n mine,
În fabrici și în uzine,
'82 să le aducă
Sănătate, spor la muncă!
Orice zi să le ofere
Un fagure plin cu miere,
Iar sfîrșitul unui an
Multe depășiri de plan.
Astfel, munca lor cinstită
Face țara înflorită!
Ia mai mînați, măi flăcăi,
Și pocniți din bice, măi,
Hăi, hăi, hăi!

Cei care ne-au învățat
Viața s-o privim curat,
Să citim, să socotim,
Cu dragoste să muncim,
Merită azi tot respectul,
Cinstea și devotamentul,
Ale noastre vii urări
De-avea-n cale numai flori.
Ia mai mînați, măi flăcăi,
Și sunați din zurgălăi,
Hăi, hăi, hăi!

Dar nicicînd să nu uitați,
Mame, tați și veri și frați
Pacea lumii s-apărați.
Pacea dragă tuturor
Mai ales copiilor.
Spuneți un **NU** hotărît
Răului pe-acest pămînt!
Nu lăsați să ne omoare
Crude arme nucleare!
Căutați soiuri de plante
Nu de bombe pentru moarte!
Luați bomba-atomică
Desființați-o fără frică.
Și copiii vor zîmbi,
Iar florile-or înflori.
Ia mai mînați, măi flăcăi,
Și pocniți din bice, măi,
Hăi, hăi, hăi!

Și acum că vorb-a dus
Tot ce am avut de spus,
Vă urăm, deci, tuturor
Fericire-n viitor,
Mult succes și spor la toate,
Bucurie, sănătate!
De la noi, cei din Bucșani
Un călduros «La mulți ani!»
Ia mai mînați, măi flăcăi,
Mai pocniți din bice, măi,
Și sunați din zurgălăi,
Hăi, hăi, hăi!

MIHAELA DURLEA
clasa a VIII-a,
Școala generală Bucșani,
județul Dîmbovița